

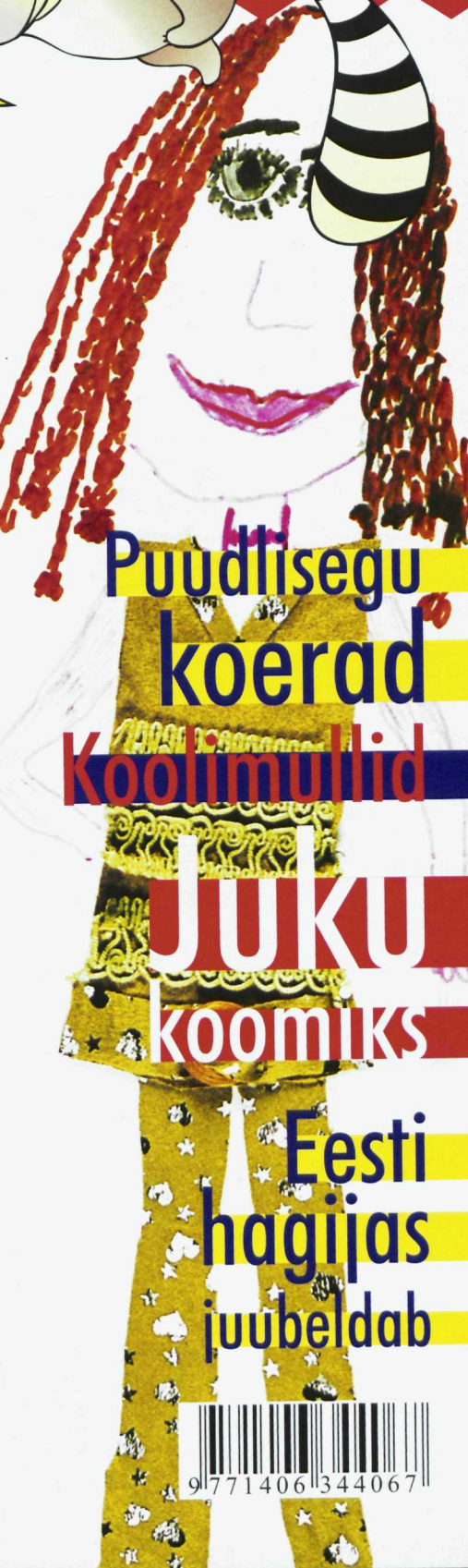
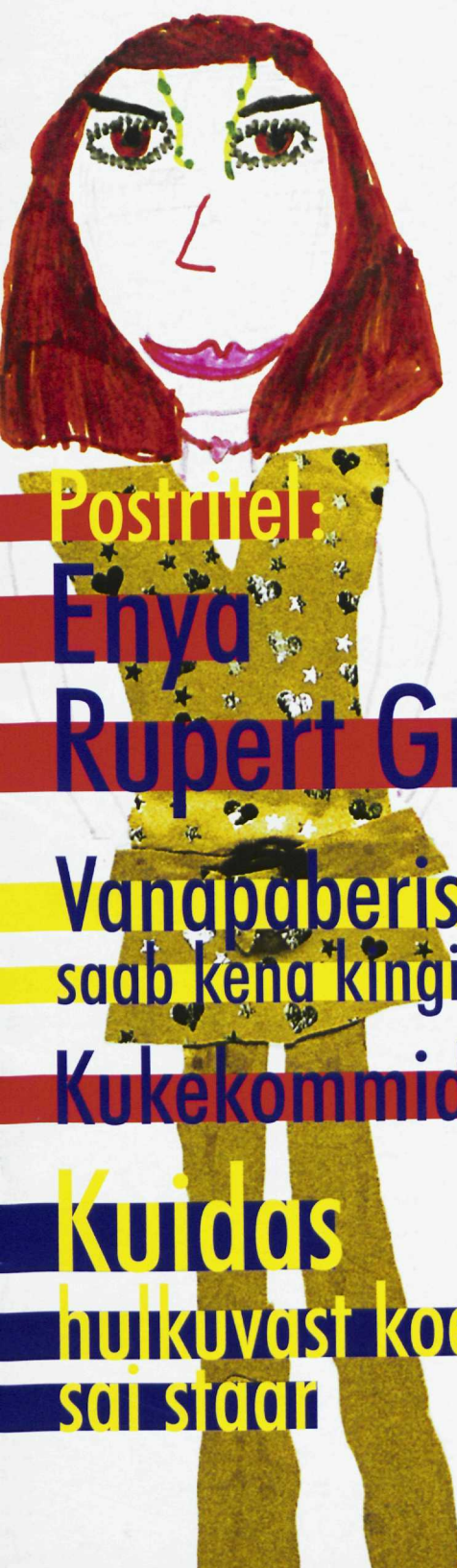
Hind 19 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

10 2004

Postritel:
Enya
Rupert Grint

Vanapaberist
saab kena kingituse
Kukekommide lugu

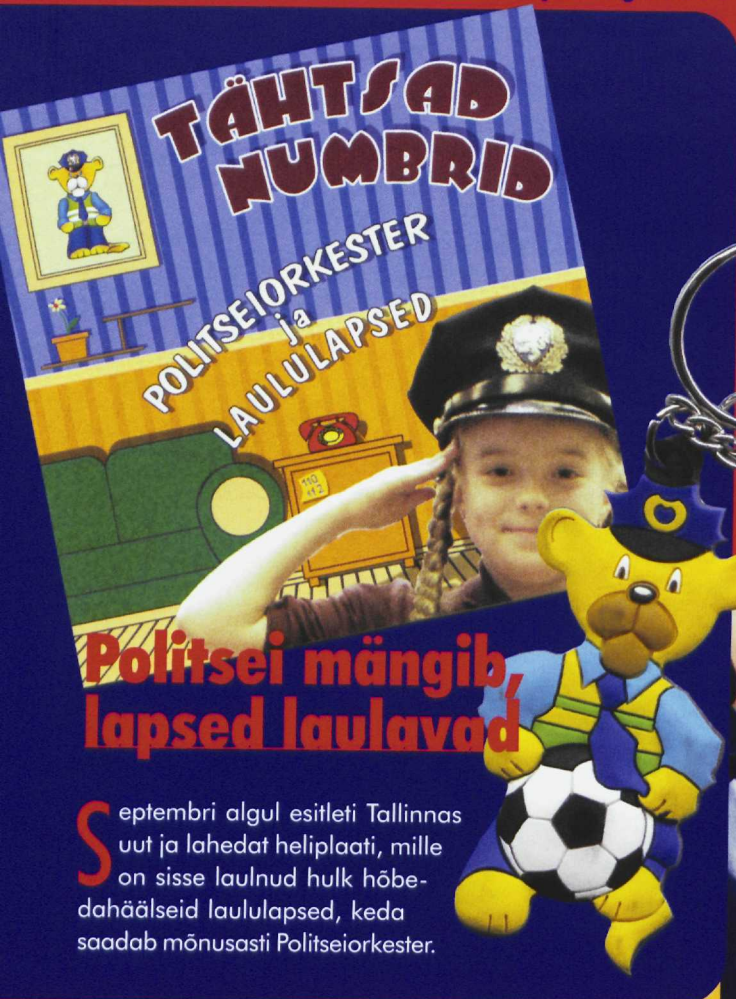
Kuidas
hulkuvast koeras
sai staar

Puudlisegu
koerad
Koolimullid

JUKU
koomiks

Eesti
hagijas
juubeldab

Politsei mängib, lapsed laulavad

Septembri algul esitleti Tallinnas uut ja lahendat heliplaati, mille on sisse laulnud hulk hõbedahälseid laululapsed, keda saadab mõnusasti Politseiorkester.

Beebid kobaras kobarkinos

Kui sul on pisitütar või vend, siis nüüdsest võid rahulikult oma elu elada ega pea lapsehoidjat mängima, kui ema kinno läheb: septembri keskpaigast alates toimuvad Coca-Cola Plazas kord kuus beebihommikud, kuhu võivad issid-emmed ka kõige pisemad lapsed kaasa võtta. Helitehnikud hoiavad häälemasinaid neil seansidel vaos ja valgust antakse ka saali rohkem kui tavaliselt. Isegi imikute ihuhädadele on mõeldud: Libero toob kohale nii mähkmed kui kui mähkimislauad! Jajaa, tänapäeva beebide elu on lausa meelakkumine!

Lahe lasteluulepäev

9. septembril sõitsid Pokumaale siit- ja sealtnurgast kokku lasteluuletajad ja luulelised lapsed. Oma värse lugesiid **CONT-RA**, **LEHTE HAINSAJU**, **JAAN KAPLINSKI**, **MILVI PANGA**, **ILMAR TRULL**, **LEELO TUNGAL**, **JAANUS VAIKSOO**, **HEIKI VILEP** ja **WIMBERG**. Kohal olid Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus, Tähekeske peatoimetaja **ILONA MARTSON** ja Pokumaa Sihtasutus, kes selle toredate ürituse korraldaski.

Hea Lapse toimetajal oli rõõm kohtuda silmast silma paljude Lõuna-Eesti kirjalaste ja nende õpetajatega.

Luulepäevaga tähistati **EGDAR VALTERI 75.** sünnipäeva. Juubilar kirjutas koos esinejatega noortele sõpradele autogramme raamatutesse, paberilehtedele ja käesalgadele. Kui kohtate mõnda last, kes tükk aega pole käsi pesnud, siis ärge rutake teda hurjutama: see võib olla üks neist hinnaliste autogrammide kogujatest!

Eesti Nukuteater kuulutab välja näidendivõistluse:

III Pööning

pöönikoosmeiega

E.N.T.

Konkurss toimub kolmes vanuserühmas:

- väikepööning - aastased
- vahepööning - aastased
- tippööning - aastased

PÖÖNIMISÕPETUS SEITSMES PUNKTIS:

Kirjuta väga hea näidend (ükskõik kui pikk või lühike). Lisa viimasele leheküljele oma näidendi lühitutvustus (kuni pool lehekülge).

Tee kõigest sellest viis koopiat.

Aseta tulemus ümbrikusse või karp.

Pane juurde enda nimi, kontaktandmed ja vanuserühm („väikepööning“, „vahepööning“ või „tippööning“).

Saada nimetatud ümbrik või karp enne 1. aprilli 2005

aadressil: Eesti Nukuteater, „II Pööning“

Lai 1, Tallinn 10133

Tule Nukuteatrisse auhinda vastu võtma.

Kui midagi jäi segaseks, siis küsi

vahur.keller@nukuteater.ee

pöönikoosmeiega

Sära sügispäevas

Mäletan hästi oma esimest matka Muraka raba südamesse – Mäurassaarele. See oli ühel oktoobrilõpule läheneval päeval. Paistis kena sügispäike, metsaalune säras kollastest kase- ja pärnalehtedest, nende seas oli ka punaseid haava- ning kirjusid vahtralehti. Käes oli vävikirevaim aeg, eredad päikesekiired tungisid hämarasse kuusikusügavusse. Saabunud olid esimesed öökülmad ning leidis ka härmas sõnajalalehti. Älved olid pooleldi külmunud ning jõhvikad kaetud valge lumekirmega. Põikasin lisaare laugaste äärde, kus avanes vaatepanoraam: jändrikud rabamännid kõikusid külma ja tugeva sügistuule käes ühele ja teisele poole, taustaks jääkirme all olev rabalaugas, mille jäävabal osal pani tuul laukavee lausa lainetama, laukajääl sillerdas sügispäike. Sammusin edasi Mäurassaare poole ning tähelepanu köitsid põdrakanepid, mis erinesid tundmatuseeni oma kevadsuvisest rüüst: sügis oli kinkinud neile lillakaspunaka värvitooni. Vaatasin taeva poole ning nägin kaunist värvidemängu: säravpunased põlised niinepuud sinava taevalaustal moodustasid kuldse sõõri. Puhkasin jalgu ja mõtisklesin elu üle. Peagi avanes unustamatu vaatepilt: lisaks kõikjal võimutsevatele kollastele värvidele võis meresinisel taevalaotusel näha läbirändel olevaid hanekolmnurki – nad tulid Kasiksaare salkade tagant ning suundusid oma talvituspaikade poole. Need vaatepildid ei unune niipea, ka filmilint mäletab seda säravatt viinakuupäeva küllaltki hästi.

Indrek Selli tekst ja slaid

MIS KÜLL JUHTUB SÜGISEL?

Sügis laotab hallad maha,
punaseks teeb sõstra naha.
Pirnid-ploomid säravad,
lehepoisid müravad.

Sügisel on pori palju,
seisab ees ta nagu kalju.
Vihmgi sajab ladinale.
Pilvi tuleb padinal.

Siil on korjand talvevarud,
rasva kogund suured karud.
Ussid otsind kenad kännud,
sipelgatel lõppend rännud.

Udu leidub kõikjal õues.
Külm see ronib poisid põues.
Tühjad lehtedest on puud
keset külma sügiskuud.

Mariann Sirgmetts Simunast

Andrus Norak

PALJAS JA HALJAS

Lehepuudel nagu ehe
kaunid sügisesed lehed.
Riidest lahti kisub puu
raevuhooga sügistuul.

Lehti ainsana ei kaota,
metsa alla neid ei laota,
okaspuud – nad pole paljad,
hoopistükkis igihaljad.

**Täname
Kultuuriministeeriumi,
Haridusministeeriumi,
Kultuurkapitali,
ja Hasartmängu-
maksufondi**

Ulla Meeri Liivamägi

Hei, Hea Laps!

Olen 9aastane Ulla Meeri Liivamägi
Tartust ja saadan teile mõned enda
kirjutatud luuletused!

...

Mulle meeldib oma koer,
kes mu raamatuid tihti loeb,
muidugi ei oska ta lugeda,
kuid ta oskab mulle pugeda.

...

Mu koer on väga armas,
ja ka väga valvas.
Ta valvab me maja,
ja mindki, kui vaja.
Tal on õues kuut –
see on tema oma maja.

...

Seal punane päike on,
ja mina ujun nagu konn,
seal on veel merineitsi väikeke,
kes särab nagu päikseke.

...

Mul on üks väike troll,
kes pole üldse nagu koll.
Ta on nii väike ja armas,
peaaegu nagu mu varvas.

...

Ma just praegu ärkasin
ja ka kohe märkasin,
et lillekesed tärkasid!

...

Inimesed on imelikud,
täiskasvanud on vallatud.
lapsed mängivad pimesikku,
piim on topsi kallatud.

...

Nüüd on topsis piim,
õues kõnnib siil,
kui ümber läheb piim,
siis on läbu siin!

...

Lilled on ilusad,
kui nad pole närtsind.
Mulle meeldib sinuga
olla keset märtsi.

...

Ilusad lilled on pojengid,
eriti siis, kui kuu helgib –
siis säravad pojengid nii,
nagu õhtul laterngi

...

Ma sain omale Nokia,
kuigi ma pole rokkija.
Mulle meeldib oma mobla,
aga snake'is olen koba!

SEENEL

Metsaminek
 meil oli plaanis, soosis.
 ilm ka seda täna soosis.
 Taevas sätas sügispäike,
 käes mul korv, mis väike.
 Metsa all oli palju seeni,
 kõige rohkem kärbseseeni.
 Kõik said kaseriisikaid,
 polnud suuri sirmikuid.

Samblas mustad seened reas,
 puravikel kübar peas.
 Kaugel paistis mustikaid,
 tuju tegid lustikaks.
 Kitsemampel, tore seen,
 kas ka süüa kõlbab see?
 Sooservas sinikad,
 nemad päris jumekad.
 Pohlal reas kännu juures,
 neilgi kodu metsas suures.
 Korvid seeni
 täis meil said,
 metsa veelgi
 rohkem jäi.

Leevi kooli 2. + 4. klass

MINU LEMMIKLOOM

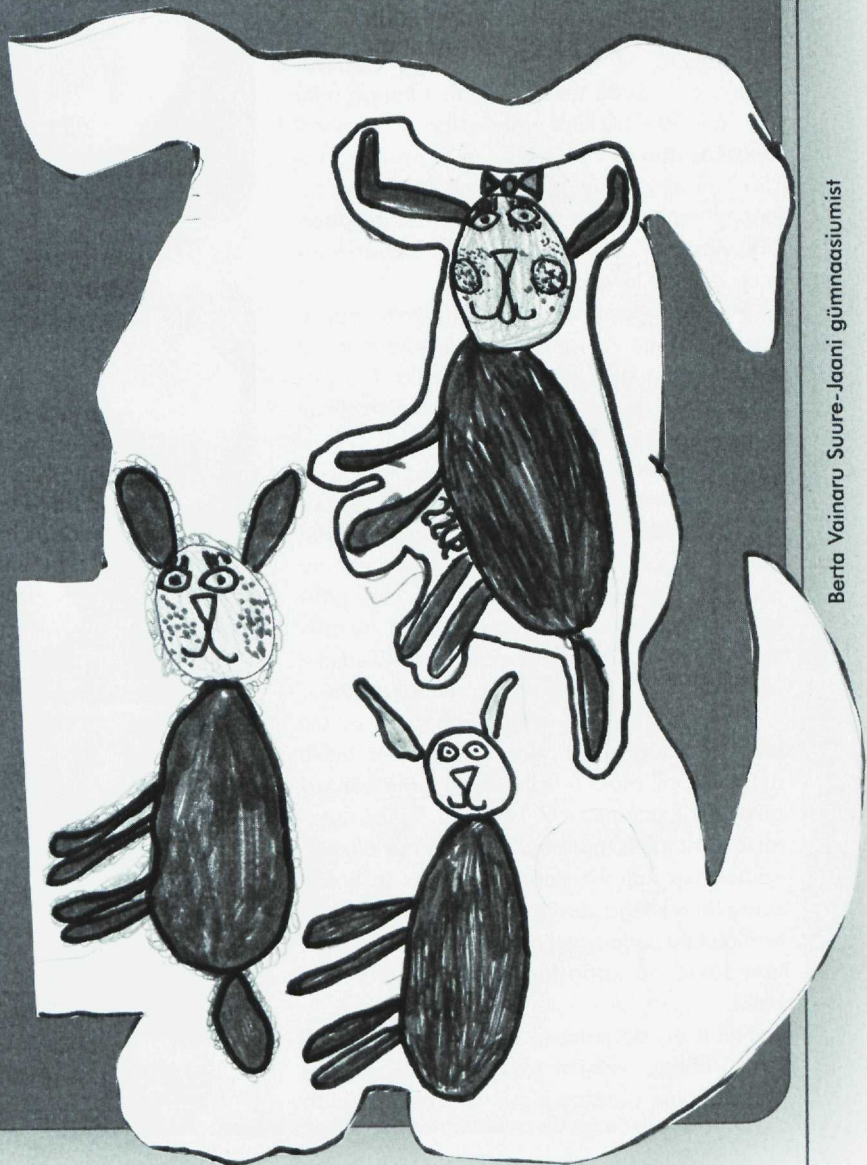
Minu lemmikloom on koer,
 tema ei käi üldse poes.
 Ta tahab palju hullata
 ja ei saa õues õues mullata.
 Ütlesin koerale: loe
 ja ära õue poe!
 Koer ajas kõik sassi,
 tahtis püüda kinni kassi.
 Kahju, et tegelikult mul polegi koera –
 tahaksin endale kasvõi koerapoega.
 Kuid arvan, et korteris poleks talle hea koht,
 siin tekiks tal igavuse oht.

Anni Karu Kehra keskkooli 3.b klassist

MINU KOER

Mul on kodu tore kutsu,
 ta on lõbus, tige sutsu.
 Nimeks talle panin Tommi
 Vahel annan talle kommi.

Gunnar Kändla
 Kehra keskkooli 3. b klassist

Tere! Mina olen 12aastane Saara. Elan Lääne-Virumaal. Aga rohkem ma täna endast ei räägi, räägin hoopis paberimassist nõudest, mida mu ema teha oskab. Tegelikult joonistab ta uutesse lasteraamatutesse pilte, aga seda tööd on tal üsna harva. Nii hakkas ta paar aastat tagasi oma lõbuks purustatud paberist asju tegema. Meie peres

on igasugu paberit alati palju ja lihtsalt ahju ajada seda head materjali on kurb. Kirjeldan teile, kuidas ta oma suuri paberkausse teeb.

VANAPAPERIST SAAB TEHA ENNEOLEMATU KINGITUSE!

Esmalt võtab ema suure plastpesukausi (sama suure, nagu ta uut nõu tahab teha) ja katab selle suure kilest prügikotiga ning teibib selle kausi välisküljele kinni.

Siis alustab ta paberiribade kleepimist üksteise peale, risti-rästi, et tekiks tugev paberist kausitoorik. Seda teeb ta tundide kaupa mitu päeva – 20 – 30 kihti ajaleheribasid. Liimimiseks kasutab ta PVA-liimi. See kivistub kuivades, nii ei lagune kausitoorik hiljem märja paberimassiga katmisel. Mida paksema pabernõu viitsid teha, seda kindlam on hilisem tulemus – kaus ei vaju kokku.

Pabernõu-toorikut tuleb lasta mitu päeva kuivada, enne kui tohib selle päris kausi pealt lahti võtta ja kiled seest eemaldada. Siis veel paar päeva kuivamist, et PVA-liin korralikult kivistuks.

Need paar päeva rebivad meie peres kõik, kel vähegi mahti, vanu ajalehti, arveid, pakkimispabereid, nässu läinud joonistusi ja muud tarvitatud paberit väikesteks tükkideks, et ema saaks need üheks ööks veeämbrisse likku panna. Seda selleks, et hommikul need nuimikeriga ühtlaseks pudruks hekseldada. Oled ehk isegi paberit teinud, siis tuleb see tuttav ette.

Ah jaa! Kui tahad valget paberimassi, siis tarvita muidugi ainult valget vanapaberit. Meile meeldib hall mass – sellesse paneme kõiksugu paberit, peamiselt küll ajalehti. Tülika ootamise järel tuleb lõpuks päev, mil ema alustab nõutooriku katmist paberimassiga. Ta katab suure laua kilega, sest töö on väga vesine (parem olekski seda suvel õues teha). Ka varub ta lähedusse põranda kuivatamiseks hunniku kaltsu.

Nüüd siis pabertoorik lauale ja tööle! Ema tõstab käega ämbrist savitaolist peenestatud paberiplõga, pigistab liigse vee välja ja katab

Fotod: Piret Mildeberg

sellega kausi sisemuse, ikka alt ülespoole, peotäis peotäie peale. Nii "ehitab" ta esialgu kausi sisemuse, siis väliskülje.

Oh, unustasin! Selle pildi, mis kausi sees, trükkis ema linooliga juba nädalaid varem papile ja liimis nüüd tooriku põhja. Pildi ääred jäävad paberimassi alla peitu.

Üleni paberimassiga kaetud kaus tuleb 2 – 3 päevaks kuivama jätta. Kindlasti MITTE liigutada, sest nõu on nüüd märg ja õrn, väiksemgi tõuge ajab nõuseina tasakaalust välja ning päevade pikkune töö vajub ühe minutiga lössi. Emal ühe toruga juhtus nii!

Üldiselt soovitatakse alustada väiksematest topsidest-kaussidest. Tegemine võtab vähem aega ja kokkuvajumise risk on väiksem.

Ema on teinud erinevaid tootikuid sõpradele kingituseks. Kaunistuseks kleebib ta toorikutele klaaskuulikesi või puupärleid (tarvitada mingit superliimi!), sangaks paneb jämedat nõõri. Siis katab topsiku jälle ettevaatlikult paberimassiga.

Ämbripõhja jäänud paberiplõgast teeb ta kuulikesi, torkab need sokivarrastele kuivama ja meisterdab neist hiljem pärlikeed. Midagi ei lähe raisku!

Muidugi võtab selline meisterdamine palju aega ja on üsna märg, aga see-eest on tulemus enneolematu. Tee järel!

Mündike ulatab saatusekaaslastele käpa

Seda, kus see väike must "prillidega" kutsikas ilmale tuli, ei saa me kunagi teada – võib ainult fantaseerida... Ega selleks erilist kujutlusvõimet vaja olegi: niisuguseid saatuse hooleks jäetud kutsasid sünnib iga päev kümnete kaupa. Mündikese ema kuulul ilmselt nende Lasnamäel hulkuvate penide hulka, kes arvavad, et nende nimi on Kasi Minema, sest seda hüüdu kuulevad nad oma koeraelu jooksul kõige sagedamini. Kuid Mündikesele liputas koerasaatuse saba: temast sai näitleja, kellel on korralik kodu.

Noor Nukuteatri lavastaja **VAHUR KELLER** pajatab: "Poisipõlves nurusin küll algul endale kutsikat, aga hiljem leppisin sellega, et koera võtmisest asja ei saa... Ega ma tegelikult kavatsenudki Mündikest omale võtta: kutsika

valisime Tallinna koerte varjupaiga elanike hulgast välja osatäitjaks Gianni Rodari näidendis "Sinine unistus" – selle rolli järgi sai ta oma nimegi. Kui jõululavastuse mänguueg otsa sai, mõtlesime esialgu, et arukas nähvits võikski teatrisse elama jääda – Mündike on sõbralik nii laste kui ka täiskasvanute vastu ja eks teatrirahvas hellitas teda, kuidas oskas. Kuid tegelikult vajab iga koer ikka oma kindlat peret, ja nii otsustasingi ta endale võtta.

Praeguseks on Mündikesest saanud koguni majapere-mees: ta elab Keilas mu ema juures, sõbrustab nii kassi kui ka naabrikoeraga, ja eriti suur pidupäev on tema jaoks see, kui kogu pere on koos ning ta saab mu vendade lastega mürada.

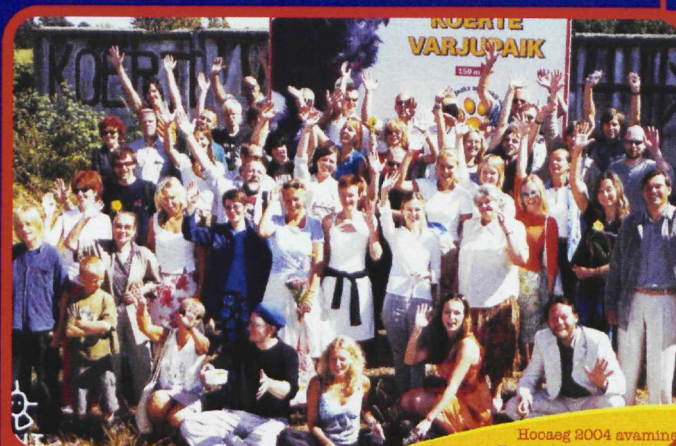
Mündike on andekas koer: oma osasse jõulutükis elas ta kiiresti sisse – palgaks viinerid, millega teatri direktori poeg Kristoffer koos teistega talle heldelt annetas. Ta oskab istuda, lamada, küsida ja aeg-ajalt tuleb tal isegi üle kepi hüppamine välja. Kuid ka aiapidajana on ta tasemel: pole veel käpaotsagagi peenardele astunud, vaid kõnnib korralikult peenravahedes. Eks ta loodab sealt suuremat saaki: Mündike armastab nimelt tervislikult toituda ja sööb mõnuga nii toorest porgandit kui ka kurki.

Tal on ka oma mänguasjad: punane siga ja piuksuv pall – viimasega ei saa tal küll pidevalt mängida lasta, sest muidu peaks kogu pere kõrvaklappidega käima..."

Nukuteatri direktor **MEELIS PAI** kinnitab, et ka teater pole Mündikest ja ta kunagisi saatusekaaslaste unustanud: uue hooaja alguses paigaldati Laagrisse silt, mis näitab teed koerte varjupaiga juurde, et kõik, kes endale sealt sõpra võtta soovivad, leiaksid koha hõlpsasti üles. Lisaks sellele moodustati Mündikese fond, kuhu koguneva rahaga aidatakse neljajalgsetel sõpradel uut kodu leida.

Raha kogutakse Nukuteatri kontole 1120059477 (märksõna **MÜNDIKESE FOND**). Neile, kes varjupaigast sõbra koju viivad, antakse kaasa kaks suurt koeratoidukotti, millest peaks jätkuma kaheks kuuks. Neid, kes selle aja möödudes teatril oma sõbrast kirjutavad ja foto saadavad, premeeritakse uue toiduaruga. Praeguseks on juba 35 peni endale head pered leidnud ja teatrisse saabunud piltidelt vaatavad vastu rõõmsad koeranäod. Ka Mündikese liinil helistades võib kodutuid koeri abistada. Nukuteatri küllastajad saavad annetusi teha aga teatris, kus korjanduskast iga mündikõlksatuse peale tänulikult haugatab. Headus teeb ju imesid – nii teatris kui ka päris elus!

Leelo Tungal

**Helistades numbril 9006025,
annetad 25 krooni Mündikese fondi!**

Koerad kasvatavad

Selles numbris on päris palju juttu koertest. Koerad on teatavasti ühed esimestest loomadest, kelle inimesed kodustasid, ning minagi kuulun nende sekka, kes on maast-madalast koertega kokku puutunud.

Juba enne mu sündi oli meie peres taks Tuiam, ning oma esimeseks sünnipäevaks sain kingituseks eesti hagija kutsika. Ega ma seda muidugi mäleta, ja eks see kingitus oligi rohkem sümbolne – hagijas Sirkast sai mu isa lahutamatu jahikaaslane. Kui olete endale võtnud jahikoera kutsika, siis ei maksa muutuda armukadedaks, kui see kasvades kiindub hoopis sellesse, kes temaga jahil käib: ühised hobid liidavad nii inimesi kui ka koeri!

Sirkast sai kirglik jahimees (õigemini jahinaine), kellele isa talvise jänesejahi ajaks sussid pidi õmblema, sest haavikuemandate kannul kapates ei pannud koer tähelegi, kuidas käpad veritsema hakkasid.

Kolmandast kaheksanda eluaastani elasime isaga kahekesi – mu ema oli eestiäegse koolidirektori ja kodutütarde juhina Siberisse saadetud – ja kuna isal olid koolis ja rahvamajas väga pikad tööpäevad, siis kasvatasin mina kodus koeri... ja nemad kasvatasid mind. Arvan, et praegu ei lubataks ühelgi viie-kuueaastasel lapsel niiviisi üksinda koerte seltsis tundide kaupa metsas hulkuda, nagu mina seda tegin. Koerad aitasid mul leida uusi seene- ja marjakohti, ja kui ma lugema ning kirjutama õppisin, siis püüdsin neilegi kirjaoskust õpetada. See mul teadagi ei õnnestunud, nii et eks ma siis täitsin nii Sirka kui ta poja Sári ja segaverelise Plöks Pojengi koolivihikuid oma käega.

Kuid koerad õpetasid mulle seda, et kui oled endale lemmik-

looma võtnud, siis pead tema eest ka hoolitsema, sest koer pole nukk või kaisukaru, kelle võid mõneks päevaks nurka unustada. Ning aeg-ajalt võib hoolitsus oma koera eest tunduda karmusena: näiteks siis, kui metsloomadel on väikesed pojad, ei tohi lasta jahikoeri vabalt ringi joosta, sest peni käitub oma vaistu järgi ja võib metsas palju kurja teha... Ja kui tegemist on tõukoertega, siis pead olema valvas ka jooksuajal, kuna sada sorti pulmalisi on alati ukse taga valves, ning üks väike üleaisalöömine võib tähendada seda, et koeratõug on rikutud.

Pärast isa surma pole meie peres enam jahikoeri olnud. Ja tegelikult ei soovitakski hagijaid pidada sellistes kodudes, kus elatakse peamiselt tubast elu: jahikoer peab lugu liikumisest, jälgede ajamisest, metsas jooksmisest. Muidugi, koerad on sedavõrd inimsõbralikud ole-

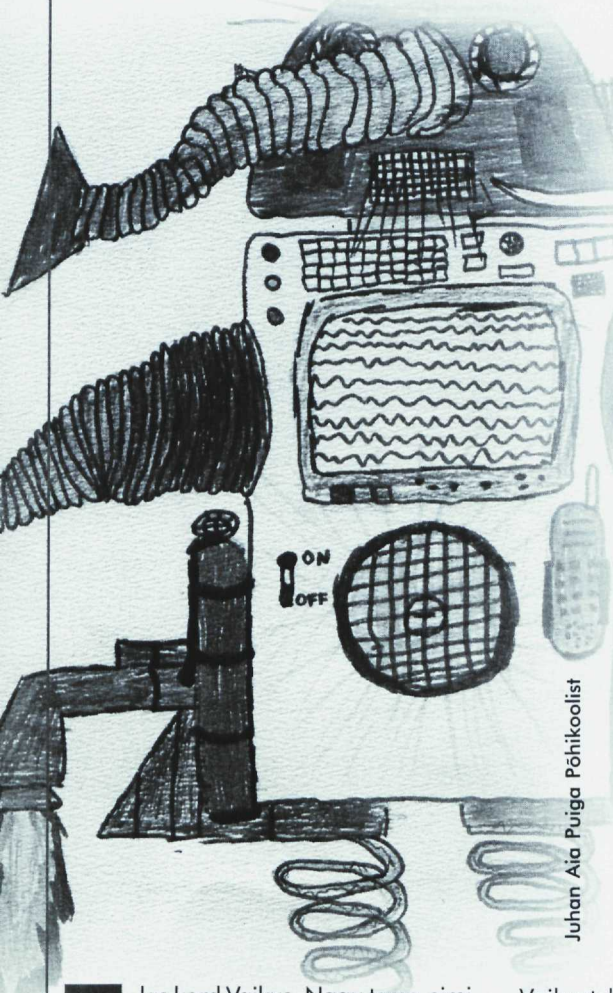
Selline on koerte rahvaste sõprus: mu isa käe all on eesti hagijad Sári (Sirka poeg) ja Sagi (Sári poolõde) ning inglise setter Duck.

vused, et nad kannatavad välja ükskõik mida – peasi, et saaks olla oma inimese läheduses, kuid eks seepärast olegi nii palju eri tõuge leiutatud, et igaüks leiaks oma eluviisile sobiva peni.

Eesti hagija 50. sünnipäevast kuulates hakkasin mõttes tegema detektiivitööd: meie Sirka oli sündinud 1948, niisiis 6 aastat enne oma töu sündi! Kuidas see oli võimalik? Mehed, keda nimetatakse eesti hagijate aretajateks, käisid meie pool Sirka-ga jahil, nii et asi tahtnud kuidagi klappida... Selgus, et Sirka oli oma ajast ees: 1954 oli aasta, millal see tõug Moskvast ametlikult kinnitati, kuid eesti hagijaid oli aretama hakatud juba enne sõda, iseseisvas Eestis. Sirka oli esimeste seas – ta ema Kai oli veel šveitsi hagijas. Detektiivitöö kaudu sain aga teada, et Eesti Hagijate Tõuühingu juhataja peres elab meie Sirka lapselapselapselapse... laps!

ŽÜRIIERIAUHIND

Hääl ja vaikus

Juhana Aita Puuga Põhikoolist

Elas kord Vaikus. Nagu tema nimi-
gi ütleb, armastas ta väga-väga
vaikust. Tema lemmik-aastaeg
oli talv, sest talle meeldis vaada-
ta, kuidas valged lumehelbed
taevast helitult legendikele lan-
gevad. Vaikuse jaoks oli vaikus alati
kõige lummavam. Ta pooldas kõike, mis
ei teinud palju kõra ja seetõttu elas
Vaikuse-härra üksikus metsas vanas
mahajäetud majas. Nii oli tema elu seal
juba palju aastaid oma rada kulgenud.

Kord tõi üks linnuke nimega Tusane
Tuvi Vaikusele kirja. See nägi välja nii:

“Kallis härra Vaikus!

Palun tule minuga linna kontserdile!
Kontserdi algus kell 19.00.

Sinu sõber Hääl.”

Vaikus polnud oma sõpra Häält pal-

ju aastaid näinud ning tahtis
temaga ilmtingimata kohtuda.
Samas pistis ta salaja kõrva
kõrvatropid, sest teadis, et lin-
nas on palju soovimatut kõra
ja müra. Vaikus vaatas kella.
See näitas 18.30.

“Huvitav!” mõtles Vaikus.
“Täna hommikulgi näitas kell
18.30!”

Siis tuli talle
meelde, et ta oli
kella seisma pan-
nud, kuna vihkas
selle tik-tak-heli.

Vaikus pani end
riidesse ja hakkas
sedamaid bussi-
jaama poole sam-
muma, et mitte hil-
jaks jääda, sest
täpselt kellaaega ta
ju ei teadnud.

Kui Vaikus linna
jõudis, ootas Hääl
teda juba bussijaa-
mas. Hääl tervitas

Vaikust häälkalt. Seejärel
kiirustasid nad ülepeakaela
kontserdimajja, sest kell näi-
tas juba 18.59.

Kontserdisaalis istusid
sõbrad oma kohtadele. Mõ-
ne aja pärast tuli dirigent
pulti ning tõstis käed ja koor
hakkas laulma.

Kuna Vaikusel olid tropid
kõrvus, ei kuulnud ta midagi
muud kui ikka vaikust. Äkki
märkas Hääl troppe ja küsis:
“Miks sul nii suured pruunid
tüükad kõrvades on? Oled sa
haigeks jäänud?”

Vaikus aga ei kuulnud mi-
dagi. Viimaks sai Hääl pet-
tusest aru ja sikutas Vaikusel
tropid kõrvadest välja. Nüüd

kuulis Vaikus esimest korda muusikat ja
see hakkas talle otsekohe hullupööra
meeldima.

Vaikus ei tahtnud enam kunagi
troppe kõrva panna ega metsa rüppe
tagasi minna. Ta jäigi linna Hääle juur-
de elama.

Hääl ja Vaikus käivad alati koos.
Jäägu see igavesti nii!

Rasmus Peeker Pärnu Sütevaka
Humanitaargümnaasiumi 6. klassist

SULESEPAD, SILMAD SIIA!

Ka tänava toimub Sten
Roosi muinasjutu-
võistlus, millest kut-
sutakse osa võtma
kõiki, kellele meel-
dib fantaseerida
ja oma mõtteid
kirja panna.

Miks kannab muinasjutuvõistlus Sten Roosi
nime? Sten oli Haapsalu poiss, kes lisaks muusi-
kale ja muudele hobidele armastas muinasjutte
välja mõelda. Muinasjutud aitasid tal unustada
rasket ravimatut haigust, mis sundis poisi ratas-
tooli jääma. Kui Steni isa-ema jäid oma suure
mure ja leinaga kahekesi, otsustasid nad korral-
dada muinasjutuvõistlusi kõigile eesti lastele.
Tänavune võistlus on juba üheteistkümnes.

Muinasjutte võib kirjutada kõigest – loodusest,
loomadest, linnaelust, koolisündmustest, minev-
ikust, olevikust ja tulevikust ning kas või iseen-
dast! Osalema on oodatud 10- 15aastased
õpilased, kuid ka aasta-paar noorematele kir-
jalastele ei panda kätt ette.

Võistlustööd palutakse saata hiljemalt 20. det-
sembriks 2004 aadressil: ANN JA ANTS ROOS,
Endla 2b – 1, Haapsalu 90504.

Info telefonidel: 52 126 26, 50 18956 ja 47
37331.

Parimate noorte muinasjutuvestjate autasus-
tamine toimub Tallinna Raekojas 2. aprillil 2005.
Muide, just sellel päeval on kuulsa taani muinas-
jutuvestja Hans Christian Anderseni 200. sünni-
aastapäev. Muinasjutud elavad igavesti!

Vanakooli hotrodid

Autosid ehitatakse ümber juba ammustest aegadest saadik. Kui siiani olen tutvustanud ainult tänapäevaste värvidega üle värvitud ja uuema tehnikaga varustatud "vanu" autosid, siis selles loos proovime korra ka seda suunitlust muuta.

Autosid ehitati ümber ka neljakümndatel ja viiekümndatel aastatel. Loomulikult ehitati neid ümber ka siis sama retsepti järgi: vana auto ja uuema masina tehnika. Kuid ka praegu leidub inimesi, kes just tolleaegseid hotrode nendeks ainukesteks ja õigeteks peavad. Millised olid siis need vanemad hotrodid? Naljakas on see, et ka siis ehitati ümber just neid mudelid, mida ehitatakse siiani – 1934 Fordi ja *customi* poole pealt Mercuryt. Tollel ajal polnud aga niivõrd säravaid ja ilusaid värve. Ja kuna esimesed masinad olid ehitatud puhtast fanatismist ja peaaegu ilma rahata, siis ei näinud nad ka niivõrd ilusad välja.

Ilusad polnud nad mõnikord seetõttu, et autode kiirust prooviti tõsta ka nende kere plekke vähendades, sest mida kergem on auto, seda kiirem ta ka on. Enamasti värviti masinaid üle matt-musta värviga ning kui sellele värvile midagi ka veel peale joonistati, siis enamasti pärinesid need sümbolid sama ajastu hävituslennukitelt. Nii saidki oma alguse automaalingud. Vanadel hävitajatel oli tihti peale kas lenduri või lenusalga sümbol ninale joonistatud. Mõnikord oli tegemist pealuuga, mõnikord kauni tütarlapse pildiga. Hiljem lisandusid sõjalennukitele ka nina ehtivad ja vaenlases hirmu külvavad haihambad. Neid hambaidki hakati loomulikult kasutama

autode ehitamisel. Naljakas on ka fakt, et paljud tolleaegsed autoehitajad ja isegi võidusõitjad olidki endised lendurid. Mis neid siis autosid ehitama sundis? Kas see, et nad soovisid maapinnal sama suuri kiirusi arendada kui õhuski? Või hoopis see, et tollal forsseeriti ka lennukeid vaat et oma suva järgi ning lendurid omandasidki autode mootorite ehitamiseks vajalikud teadmised just lennukeid tuunides.

Neljakümndatest aastatest pole säilinud just palju tollal ümber ehitatud masinaid - kindlasti just sellepärast, et ümberehitatud autodel sõideti väga kiiresti ja osaleti ka erinevatel võistlustel.

Üheks jõukatsumuseks, millega selle ajastu noored oma võimed ja julguse proovile panid, oli *Chicken Race*. Otsetõlkes tähendab see ju kana võidusõitu, kuid tegelik tähendus oli hoopis midagi muud. *Chicken* ehk kana tähendas slängis ka argpüksi.

Tegu oli ühe ohtliku mänguga, kus kaks autot sõitis teineteisele vastu. Mängu mõtteks oli selline, et kes esimesena kartma lööb ja ära pöörab, see pälvibki argpüksi tiitli ja jääb seega ilma teiste austusest. *Chickenit* mängides juhtus sedagi, et kokku sattusid võrdvärselt julged mehed, kes kumbki ära ei pööranud ning mäng lõppeski kahe sodiks sõidetud autoga ja reisiga haiglasse või suisa kalmistule...

Meie põhjanaabrid soomlased austavad seda kultuuri väga ning on piltide järgi proovinud mõned selleaegsed sõidukid ka ehitada.

Soomes toimub ka üle-euroopaline kokkutulek *Do-Dads Offbeat Weekend*. Sinna kogunevadki need, kes ei armasta autosid, mis on liiga säravad, puhtad ja ilusad. Mängib ka vanaaegne muusika ja isegi üritusel osalejate kostüümid on justkui teisest ajastust pärit.

Pilte sellelt kokkutulekult siin näha võitegi.

KAIMAR PALTS

Mis on MYST?

Myst on mänguarvustajate käest küll sama palju seletusi saanud kui armastuse mõiste romantikutest kirjanikelt. Üksmeel puudub. Myst on seiklusemängurite jaoks asi äärmusest äärmusse. Kes seiklust ei mängi, neid jätab see neljätäheline sõna üldse ükskõikseks.

Myst ilmus maailma ette aastal 1993, lüües oma ilu ja fotorealistlikkusega mänguplatsilt minema kõik konkurendid. Fenomenist räägiti kohe ja palju. Oli, millest rääkida ja tegelikult räägitakse, lahatakse, kirjutakse, kiidetakse ja arvustatakse tänaseni. Mida aga teab tüüpiline eestlasest mängumees Mysti kohta, seda ei tea eriti keegi.

Teeme katse. Sisestame NETI otsinguribasse sisse MYST ja saame kõigest (isegi?) 32 otsingusõna esinemisele viitavat linki, millest asjakohased vaid mõned. Selge see, et favoriidiks osutub viimane, MYST 3 EXILE. Lisaks hõljub kuskil selle paljukirjutud, paljukiidetud triloogia esimene osa MYST. Sarja teine lapsuke RIVEN ei ütle paljudele üldse midagi. Eestis on vähe Mysti fänne, ma mõtlen selliseid, kes mängu andunult mängiks, selle pikki sisetekste loeks ja üleüldse legendi sisse sulada püüaks. Loomulikult ei hakka me GOOGLE'i otsingust saadavat arvu uurima.

Miks Myst endale tähelepanu tõmbas? Noh, ta oli ilus, seda me juba teame. **Mysti nimetati ja nimetatakse ka täna, hoolimata sellest, mida ta sil-**

male pakub, igavaks mänguks. Õnneks on tal üsna palju muud, millega silma paista. Esiteks too kurikuulus võõraste maailmade hingus, mida on palju järele teha üritatud, kuid ainult mõnel korral õnnestunult. Enamasti kukkus välja mõttetu klikkimine. Myst oli ju ka üsna mõttetu ja sisutihhi, ütlete te. Aga ta oli seda esimesena. Ja see loeb. Miks veel? Myst paistab silma tohutu hulga keeruliste mõistatustega, millede seast võib leida ka tõeliselt nupukaid ning tõenäoliselt maailma keerulisemaid mängumõistatusi üldse. Nupukas = hea, maailma keerulisemad mõistatused = shut down. Myst näitas, et mängu juhtimine ei pea olema meeletult keeruline ja mängu sisu verest nõretav.

Mystist võib väga kergesti saada hiirekursori märklaud, sihtmärk kangelastunud nimetissõrmele, mis koostöös ajuga oma allajäämist lahendamistvajavale ei tunnista.

Mysti on näinud järgmised platvormid: Windows, PlayStation, Jaguar ja Amiga. Myst on andnud inspiratsiooni paroodiamängule nimega Pyst, mis paraku kriitikute poolt väga maha tehti. Ei

Miks Myst endale tähelepanu tõmbas? Noh, ta oli ilus, seda me juba teame.

kujuta ette õnnestunud Mysti paroodiat – see on üks neist teostest, mis on head ainult iseendana, mingid peegelpildid ei tule kõne alla. **Myst müüb, muide tänaseni, numbrites, mis ulatuvad üle 12 miljoni eksemplari.** Kui ei usu, siis vaata ringi ka kodumaistes mängumüügi-kohtades. Hetkel on saadaval Myst + Riven komplekt ja URU, mis erinevalt eelkäijatest puhas 3d ja esitab arvutile eriti suuri nõudmisi nii videokaardi, professori kui ka mälu osas. Myst 3 Exile on lisaks PC-le saadaval ka Playstation 2 konsoolile. Tegemisel on Myst 4.

Inimesed ja Myst? Läbisaamine on selge nagu seebivesi. Peamiselt vist armastatakse ja vihatakse. Räägitakse pidevalt ka sellest, kuidas Myst oleks teatud pisiasjade lisamisel (tegelaskujud, dialoogid) ja äravõtmisel (mõistatused) palju parem mäng olnud. Paremt, see tähendab, mängijasõbralikum.

NUMBRITEST

(NB! See on päris keeruline!)

Arvuta välja oma salanumber, lõpuks saad teada, mida see tähendab.

Arvutuste jaoks on hädavajalik kasutada tabelit, millest saad teada igale tähele vastava numbrilise tähenduse. Siin see on

1	2	3	4	5	6	7	8	9
A	B	C	D	E	F	G	H	I
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
S	T	U	V	W	Õ	Ä	Ö	Ü

Muuda oma ees- ja perekonnanimi numbriliseks. Kui sul on näiteks 3 eesnime Rainer Vello Mats RAND, siis saad järgmise kombinatsiooni:

R a i n e r V e l l o
9 1 9 5 5 9 4 5 3 3 6
M a t s R A N D
4 1 2 1 9 1 5 4

Nüüd liida numbrid eraldi:

$$9 + 1 + 9 + 5 + 5 + 9 = 38$$

$$4 + 5 + 3 + 6 = 21$$

$$4 + 1 + 2 + 1 = 8$$

$$9 + 1 + 5 + 4 = 19$$

Taanda saadud arvud ühe kohalisteks, liites arvu koosseisus olevad numbrid:

$$3 + 8 = 11; 1 + 1 = 2$$

$$2 + 1 = 3$$

$$8 = 8$$

$$1 + 9 = 10; 1 + 0 = 1$$

Liida saadud numbrid kokku:

$$2 + 3 + 8 + 1 = 14$$

Liida saadud arvu 14 numbrid ühekohaline arv:

$$1 + 4 = 5$$

Sinu number on järelikult 5, mis tähendab, et su elu koosneb unistustest, reisimisest, uudishimust ja seiklustest. (See oli näide väljamõeldud hr. Rainer Vello Mats Ranna kohta.) Nüüd võid välja arvutada ka enda ja oma sõprade-tuttavate salanumbrid. Nende tähenduse saad teada järgnevast tabelist.

1. Aktiivne, tugev energia. Edu ja õnne number.
2. Naiselike omaduste ja õnne töötav number
3. Lapsi tähendav, loominguist energiat, õnne ja tasakaalukust tähistav number.
4. Püsivust, usaldatavust, tasakaalukust ja turvalisust tähistav number.
5. Unistuste, reisimiste, uudishimulikkuse ja seikluste number.
6. Harmoonia, ilumeele, perekonnaedu number.
7. Tarkuse, vaimse energia ja arukuse number.
8. Edu, võimu, rahandusliku edukuse number.
9. Saavutuste, õilsuse ja kuulsuse number.

Testi saatis Mona Menets Tartust

KAS SA OLED LAHKE?

Sõber palub sult 10 krooni. Sina...

- a) annad talle koguni 20 krooni, ilma et võlga kohe tagasi nõuaks;
- b) annad talle mühisedes 10 krooni ja nõuad homseks tagasi;
- c) ostad selle raha eest endale kommi, ilma et sõbrale kroonigi annaksid.

Õde palub sinult Eurovisiooni plaati. Sina...

- a) annad lahkesti õele kuulata veel kaks plaati ja usaldad teda;
- b) annad selle plaadi ja manitsed õde, et see teda korralikult hoiaks;
- c) ei mõtle üldse õega arvestada.

Õde küsib sult 2 Hea Lapse numbrit oma sõbrale laenamiseks. Sina...

- a) ütled: "Võta aga võta!" ja annad talle kõik 6 numbrit, mis sul on;
- b) annad ühe ja ütled: "Aga et see oleks pärast korralik!"
- c) ei mõtlegi laenata.

- a) – 10 punkti
- b) – 3 punkti
- c) – 1 punkt

■ 20 – 30 punkti: oled väga lahke. Kõik tahaksid sinu sõbrad olla ja sul ongi palju sõpru.
■ 9 – 19 punkti: sa oskad kena olla küll, aga vahel võiksid veidi lahkem olla.
■ 1 – 8 punkti: sa oled väga kade. Niiviisi võid kõigist sõpradest ilma jääda!

Testi koostas Ann Tarkin Kuressaarest

**Tere, Hea Laps!
Saadan Sulle
mõned anekdoodid!
Krissu Tartumaalt**

Õpetaja räägib tunnis: "Silmad on meil selleks, et saaksime näha, aga milleks on meile vajalikud kõrvad?"

Juku: "Samuti nägemiseks!"

"Miks sa nii arvad?" imestab õpetaja.

"Kui meil poleks kõrvu, siis ei saaks ju kuskile prillisangasid toetada ja prillid kukuksid maha!"

Sõber tuleb Jukule külla ja küsib: "Miks teil koridoris kogu aeg nii heledad lambid põlevad?"

"Murdvaraste pärast!" vastab Juku.

"Ah tõesti? Mina arvasin, et varastel on ikka oma taskulambid kaasas!"

Mees läheb lemmikloomapoodi ja tahab osta kõnelevat papagoiid.

"Kahjuks ei ole meil praegu papagoisid," ütleb müüja. "Võin teile papagoi asemel soovitada hoopis rähni."

"Aga rahn ei oska ju rääkida!"

"Jah, rääkida ta ei oska, aga kui te morsetähestiku selgeks õpite, siis võite temaga vabalt juttu puhuda!"

"Huvitav, kuidas meie klassijuhataja on nii palju kaalust alla võtnud?"

"Ta peab juba teist kuud ühte erilist hiina dieeti."

"Missugune see on?"

"Võid süüa absoluutselt kõike, aga kasutada ei tohi muud kui ainult ühte söögipulka!"

Mees läheb arsti juurde ja kurdab kõhuvalu üle.

Arst soovitab: "Et kõhuvalust üle saada, selleks soovitan teil igal hommikul juua üks kruusitäis leiget vett."

"Seda ma teen juba aastaid," vastab mees. "Ainult et meie kodus kutsutakse seda miskipärast kohviks."

Krutskiga koeraküsimusi

■ Miks koerad konte maasse kaevavad?

Sellepärast, et nad ei viitsi neid puu otsa tassida.

■ Miks koertele ei meeldi heleroosa pitsespu?

Kes ütleb, et see neile ei meeldi? Keegi pole lihtsalt koertele heleroosat pitsespu kinkinud!

■ Kui siberi laikad taluvad kõige vaprmini pakast, siis missugune koeratõug kannatab kõige paremini kuumust?

Hot dog, teadagi!

■ Miks haukuv koer ei hammusta?

Eks sa katsu ise midagi närida, kui su suust tuleb parajasti suurem sõimuvaling!

■ Mille poolest erineb vihmavari kurja koera lõugadest?

Vihmavarju saab üsna valutult kinni panna.

■ Mis sünnib siis, kui ristame kapsa koeraga?

Sünnib selline kapsasort, mida ükski jänes ei julge näksida.

Joonistamistunni teemaks oli koer ning Juku maalís oma vihikusse pikemalt mõtlemata kõigepealt musta ringi.

"Juku, koera joonistamist ei alustata silmast!" pahandas õpetaja.

"Aga õpetaja, see polegi ju mingi silm!" teatas Juku ja joonistas ringist natuke kõrgemale pika kõvera saba.

Juku astub pargipingil lehte lugeva onu juurde ja küsib: "Onu, kas te olete näinud musta lokkis karvaga koera?"

"Ei ole," vastab onu poisi poole vaatamata pahaselt.

"Kas kohe päris kindlasti?" küsib Juku. "Mõelge natuke järele ja tuletage meelde: kas te ikka tõesti pole näinud musta lokkis karvaga koera?"

"Jäta mind rahule, poiss!" pahutab mees. "Ma ju ütlesin sulle selge sõnaga, et pole sellist koera näinud!"

"Onu, aga kui vana te olete?" uurib Juku.

"Kuuskümmend kaheksa – aga mis see asjasse puutub?" imestab onu.

Juku vangutab pead: "Kas pole imelik – ise nii vana inimene, aga pole näinud ühtki musta lokkis karvaga koera!"

Kaks koera ajavad turuvärvavas juttu. Korraga va-
jub üks koertest istukile ja sosistab teisele: "Istu sina ka nüüd kähku maha – sealt tuleb see uudishimulik Donna, ja sa ei kujuta ettegi, kui jäiselt külm on selle peni ninaots!"

Mare Leiten (Tartu Kunstigümnaasiumi võistluse arhiivist)

Maiasmoka muuseum

Kas teate, et Tallinna vanalinnas, Pikal tänaval asuv Maiasmoka kohvik kuulus vanasti kuulsale ja andekale kondiitri-le, kelle nimi oli **Georg Stude**? Koer tunneb koera, maiasmokk austab teist maiasmokka – just enne kooliaja algust avas AS Kalevi Maiasmoka maja esimese korruse fuajees Georg Studele pühendatud püsinäituse.

Stude, kes ostis kohviku 1864, asus oma kondiitritöökogas esimesena Eestis valmistama martsipankujukesi. Tema kujukesi imetleti ja näksiti ohates (kahju ju sellist ilu põske pista!) nii Eestis kui kaugemalgi. Stude kondiitriärist saadeti pidevalt martsipani ja šokolaadikompekke Peterburgi, kus Vene keisri õukond neist väga lugu pidas.

Martsipan pole teadagi osav maius – eks proovige ise, kui palju kuluks näiteks kaugelt toodud mandleidki ühe kassikese sabaotsa vormimiseks! Kuid kui keegi otsib kingitust näiteks Mardi või Marta nime kandvale sõbrale, siis on martsipan (ehk Mardi leib) omal kohal!

Kõigepealt aga tuleks ära käia Kalevi martsipaniäitusel, kus on lisaks köikvõimalikele ajaloolistele fotodele ja vanaaegsetele pakenditele väljas üle 180 martsipankujukese, -kaardi ja tordi, mis on valmistatud rohkem kui saja aasta vanuste vormide järgi, mida kasutatakse AS Kalevis tänapäevalgi. Kohapeal saab jälgida ka martsipanimaalimise kunsti!

Mõnusa kodusoo jaoks võid osta ka maalimata ja vormimata martsipani-massi ning seda mõne eriti piduliku koogi juures pruukida.

ÕUNA-MARTSIPANI PLAADIKOOK

Vaja on:

- 700 g valmis lehttainast

Katteks:

- 300 g Kalevi martsipani
- 750 g hapukaid õunu

Pinnale:

- 1 sl suhkrut
- 1 tl kaneeli
- 50 g sulatatud võid või margariini

Tee nii!

Lõika puhastatud ja kooritud õunad õhukesteks sektoriteks, martsipan aga viiludeks.

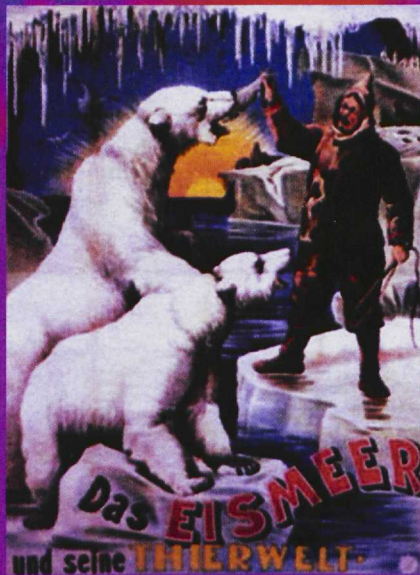
Kata ahjuplaat veidi õhemaks rullitud lehtaiga-naga, kata martsipani- ja seejärel õunaviilude-ga. Nirista pinnale sulatatud margariinist, suhkrust ja kaneelist valmistatud segu. Küpseta esmalt 250 kraadi juures ahju alumisel siinil 10 minutit, et leht-tainas võimalikult kiiresti läbi küpseks, seejärel 200 kraadi juures keskmisel siinil veel 20 minutit.

(Retsept on pärit "Kalevi šokolaadi-raamatust", mille il-mutas hiljuti AS Aja-kirjade Kirjastus. Raama-tus on veel terve hulk ime-lisi unelmatemaiustusi!)

Mustkunsti ajalugu

Tere taas!

Selles ajakirjanumbris on palju lugusid pühendatud koertele. Nad meeldivad ka mulle, aga nendest kirjutamine läheks veidi raskeks, kuna ükski peni pole vist iial mustkunsti-ga tegelenud. Kui, siis võib-olla Anubis, koera pea ja inimese kehaga muistse Egiptuse hauataguse elu jumal. Aga vaevalt, sest jumalale on kõik võimalik, mustkunstnik kasutab publiku petmiseks vaid oma osavust. Koerad aga, nagu nii mitmedki teised loomad, on

töötanud muuhulgas ka tsirkuses. Tuntuimaks Eestit külastanud (seda küll XX sajandi esimesel veerandil) loomade tsirkuseks on ilmselt Hamburgis tegutsenud „Hagenbeck“. Alguse sai see siis, kui Carl Hagenbeck (1810 – 1887) lõi Saksamaal 1848. a. aastal oma äri, tegeldes metsikute loomade importimisega. 30 aastat hiljem avas ta poja abiga loomaia, mis oma õitseaja saavutas just Carl Hagenbeck juuniori (1844 – 1913) ajal. Erinevalt tavalisest loomaaiast võis seal lisaks metsaelukate imetlemisele näha neid ka trikke teemas. Uuenduslikult ei kasutanud Hagenbeck nende treenimiseks mitte piitsaga ähvardamist, vaid maiustustega meelitamist. Samuti reisis ta oma loomadega palju ringi ja korraldas mitmeid etendusi välismaal (ka Eestis). Artistideks olid enamuses küll hiiglaslikud kassid (lövid,

tiigid, leopardid), kuid ka jääkarud ning kindlasti koerad ja teised loomad. Teise maailmasõja ajal loomaaed küll hävis, kuid nüüd on see 27 hektaril laiuv loomapark maailma suurimate seas, juhtkonnas on aga juba tsirkuse rajanud Hagenbecki 5. ja 6. põlvkond!

Töövahendid

Abivahenditest rääkides olen siiani piirdunud vaid elutute esemetega, kuid mitmetel mustkunstnikel on oma abilised, kes neile vajalikke asju ulatavad või niisama silmarõõmu pakuvad. Tavaliselt on tegu piltilusate tütarlastega, kuid... miks mitte võtta abiliseks näiteks koer! Loomulikult peaks ta dresseeritud olema, kuid tõelisele koeraarmastajale ei tohiks selline pisiasi raskusi valmistada. Tegelikult oleks juba see piisavalt elevust tekitav, kui järgmise triki jaoks tooks mustkunstnikule abivahendid kätte inimese asemel mõni loom. Olgu selleks siis kas koer või elevant, ronk või pelikan. Koera on lihtsalt kõige lihtsam muretseda ja dresseerida.

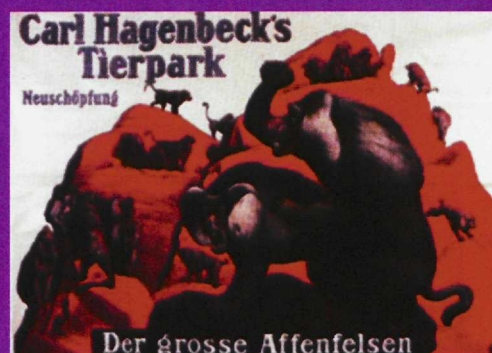
Paar aastat tagasi, Tsirkuse Tuuril, kui ma ei eksis, lubasid klounid peale seda, kui oli näidatud dresseeritud elevanti, tõestada, et nemad pole sugugi halvemad. Järgmisel hetkel jooksiski lavale väga väike elevant, kelle klounide paar justkui mänguasja üles keeras ja kes hakkaski trikke tegema, jooksis mööda lava ringiratast, kõndis kahel käpal jne. Kuni ta järsku pikali kukkus, nagu oleksid patareid tühjaks saanud. Klounid püüdsid teda uuesti üles keerata, kuid tulutult. Niisiis avasid nad elevandi kõhu all peidus olnud tõmbliku ja sealt hüppas välja väike puudel, kes kohe lava taha jooksis...

Trikk

Mustkunstnik alustab juttu: „Te olete kõik kindlasti tsirkuses näinud, kuidas lövid läbi põleva rõnga hüppavad? No iga tahes nad suudavad seda teha. Ma tahtsin teile midagi samasugust näidata, kuid kahjuks pole mul lövide pidamiseks raha. Loomaaia mulle neid ka

laenata ei tahetud. Põleva rõnga kasutamine keelati mul nagunii ära. Selle triki tahan siiski ära teha, kuid veidi lihtsamate vahenditega. Olete te kunagi näinud, kuidas koer läbi mängukaardi hüppab? Kui ei, siis kohe näetel!“ Nende sõnade peale tormab lavale koer, kellele on kaunistuseks lõvilakk kaela riputatud. „Pitsu, ütles publikule tere!“ Koer haugatab sõbralikult ja istub. Mustkunstnik võtab lauvalt mängukaardi, ulatab selle kontrollimiseks publikule ning peale selle tagasisaamist teeb viimasesse käärdega mõned sisselõiked. Ja tõepoolest, nüüd on auk kaardi sees piisavalt suur, et koer sealt läbi hüppama mahuks. Pitsu teebki triki ära ning publik aplodeerib.

„Pitsu, ütles publikule tere!“
Koer haugatab sõbralikult ja istub.

Saladus: Selles trikis ei ole õigupoolest midagi erilist. Saladus on loomulikult selles, kuidas kaarti lõikuda. See muratakse kõigepealt pikuti pooleks ning tehakse sisselõiked nii, nagu on näidatud joonisel. Peale seda veel piki murdejoont punktist A punkti B. Seejärel kaarti lahti voltides ongi sobiva suurusega rõngas valmis. Suurim raskus on aga koera dresseerimine, kuid kui ka temale on kõik selgeks õpetatud, on see trikk ideaalselt sobiv vahetala publiku tuju tõstmiseks ja naerma ajamiseks.

Mustkunstnik Ande

Koolimullid

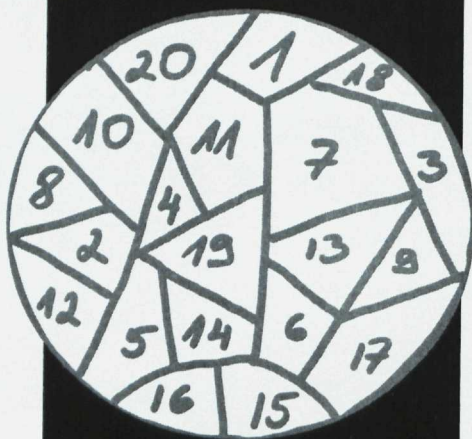
Tere, Hea Laps!

Saadan teie ajakirja jaoks mõned lahedad asjad!

Kristin Pille Annikorust

NÕIARING

Tuleb mõelda ühele inimesele, silmad kinni panna ja siis asetada sõrm nõiaringi ühele numbrile. Selle kaudu saad teada, kas see inimene on sinust huvitatud või mitte.

1. On sulle truu.
2. Petab sind.
3. Tahab olla sinu sõber.
4. Ei tee sinust väljagi
5. Vihkab sinu käitumist.
6. Kaotad temaga kontakti.
7. Armastab sind salaja.
8. Ta ei usu sinu armastust.
9. Armastab sind kui õde (venda)
10. Vihkab sind.
11. Talle ei meeldi su iseloom.
12. Armastab sind, kuid vanemad on vastu.
13. Vihkab sinu tundeid.
14. Peab sind ainult heaks sõbraks.
15. Võidab ta armastuse.
16. Kaotad ta.
17. Armastab sind täna.
18. Armastab teist.
19. Suudleb põgusalt.
20. Abiellute.

KUI KÜÜNED ÕITSEVAD...

Tšauki, Triibu-Liine!

Saadan Sulle mõned lahedad koolimullid!

Annemary Tallinnast

Siit saad teada, mida tähendab kellegi lõua kuju.

Lohukesega lõug – valitsemishimu, oskus meeldida

Lühike, peaaegu olematu lõug – kannatamatus, väiklus ja varjatud kurjus

Tugev, esiletükkiv lõug – oskus oma tahtmist peale suruda, jonnakus

Lotiga lõug – mugavus, magusa-armastus, oskus elu nautida

Kahe lotiga lõug – pidurdamatus söömisel, laiskus, hoolimatus

Pikk ja kitsas lõug – kurvameelsus, äärmine tõsidus

Sünnimärgiga lõug – kelmikus, edevus

KULMUDE KUJU

Kokkukasvanud kulmud – kuritegelikud kalduvused
Hõredad kulmud – otsustusvõime puudumine
Peenikesed kulmud – ärahellitatus
Kaardus kulmud – kirglikkus
Paksud, harali hoiduvate karvadega kulmud – ülbus, hoolimatus

MIDA TÄHENDAB SÜGELEMINE?

Talla all – lähed varsti reisile
Ninas – on oodata külalisi
Paremas silmas – häid uudiseid
Vasakus silmas – halbu uudiseid
Pealael – edu hasartmängudes
Paremas peopesas – on lootust suuremale rahasummale
Vasakus peopesas – kaotad hunniku raha
Paremal põsel – sinust räägitakse halba
Vasakul põsel – sinust räägitakse head
Kõht sügeleb – on oodata suuremat pidu
Selg sügeleb – oht haigeks jääda
Kintsud sügelevad – suuremad elumuudatused

TRIIBU-LIINE MÄRKUS:

Jajah, eks ta ole... Mina arvan, et kui kõik eespool nimetatud kohad koos sügelema hakkavad, siis on aeg sauna, vanni või duši alla minna! Muidu tekib paremal põsel ja seljal lausa ohjeldamatu sügelus...

TÄHELEPANU, KIRJALAPSED!

**Algab Eesti Politsei
86. aastapäevale pühendatud
LASTE ja NOORTE
LOOMINGUKONKURSS**

JUTUVÖISTLUSE TEEMAD:

Nooremale koolieale (I – V klasside õpilastele):

- " Lõvi Leo on minu sõber"
- " Ohud minu kooliteel"
- + " Minu (isa, ema, õde, vend
või mõni teine sugulane/tuttav)
on politseinik"
- + " Kuidas aitan sõpra,
keda kiusatakse"

Keskmisele koolieale (VI – IX klasside õpilastele)

- + " Mida saan mina teha, et minu
klassis/koolis ei oleks kiusamist
ja vägivalda?"
- + " Minu koolitee oleks ohutu, kui..."
- + " See, millest ma tegelikult
rääkida ei taha..." (kooli-, pere-
ja muust vägivaldast)
- + " Minu (isa, ema, õde, vend
või mõni teine sugulane/tuttav)
on politseinik"

Autorite või koolide saadetud võistlustöid oodatakse hiljemalt 11. oktoobriks kohalikku politseiprefektuuri, kust 6 iga vanusegrupi parimat tööd lähevad edasi Julgestuspolitsei korrakaitseosakonda. NB! Lähemat teavet prefektuuride kohta leiate politsei koduleheküljelt: www.pol.ee.

Võistlustööle tuleb lisada autori nimi, kool ja klass, samuti kodune aadress ja telefoninumber ja/või e-posti aadress.

Politseiamet autasustab iga vanusegrupi 3 parema võistlustöö autorit.

Auhinnatud tööde autoritele korraldatakse novembrikuus vastuvõtt Politseiametis!

Ausammasteaduse abilistele

Koertele, oma ustavatele sõpradele, on inimesed püstitanud üsna palju mälestussambaid. Nagu teada, on penidel tihti taktitunnet rohkem kui kahejalgsel, igatahes pole veel kuulda olnud, et mõni taks oleks bernhardiini hauakivile hambaid sisse lõõnud või mõni puudel terjeri monumendi peale jalga tõstnud.

Kui teenistuskoerad on oma mälestusmärgid ära teeninud vapruse ja osavuse kaudu, siis Peterburis asuval ausambal kujutatud koer sümboliseerib sadu penisid, kes parema meelega oleksid ehk au ja kuulsuse asemel valinud rahuliku koduelu.

See mälestusmärk püstitati Eksperimentaalmeditsiini Instituudi füsioloogia osakonna aeda 1935. aastal akadeemik Ivan Pavlovi eestvedamisel nende koerte mälestuseks, kes ohverdasid oma elu teaduslikele katsetele. Katsealuste koerte elu polnud kerge: nendega töötamiseks ehitati spetsiaalne Vaikuse torn, mille massiivsed müürid ja paksud akn klaasid eraldasid argimaailmast nii penisid kui ka teadlasi.

Küllap tundis Pavlov inimesena katsealustele kaasa, igatahes andis ta isiklikult skulptor Bepalovile juhtnööre monumendi loomiseks. Ausammasteaduse kujutab koera, kes istub kaheksa koerapea-reljeefiga kaunistatud pjedestaalil. Tegemist on omapärase purskkaevuga – iga koera lõugade vahel on katseklaas, millest niriseb vett. Monumendi alusel on neli reljeefi, mis kirjeldavad laboratooriumikatseid.

Kas akadeemik Pavlov ka kodus koeri pidas, sellest ajalugu vaikib.

Ütle üks ilus koeralapse nimi!

Kes otsib oma kutsikale vahvat nime, see võib uurida peninimestikku, mille koostamisel olid abiks meie lugejad **Anu, Doris, Elen, Heli, Kristhel, Liis, Liisa, Maarja, Mari, Paula, Sandra ja Siret.**

Armi, Assu, Bella, Bibi, Bimbo, Bosse, Caesar, Cindy, Dingo, Dollu, Donna, Eku, Essu, Fluffy, Frits, Fulle, Garri, Grupsu, Halli, Haški, Iksu, Indu, Jaska, Jonni, Joosu, Jumbu, Jupi, Jõmmu, Kaaru, Karla, Karvapall, Kirbuke, Kiskur, Klähvi, Krahv, Kribu, Kondi, Kuta, Kuti, Käpi, Leedi, Lipsi, Loki, Lonti, Marakratt, Mata, Matsu, Maussi, Moorits, Muhvi, Murra, Musirull, Musu, Mustu, Muta, Naksu, Napoleon, Nospel, Nupsu, Näksi, Nässu, Nõpsi, Nühvel, Orri, Ossu, Pauka, Peki, Pisi, Pliksi, Poisu, Poju, Poksi, Pontsa, Posse, Pugi, Pässu, Pätu, Püüa, Quentin, Rambo, Roksanna, Roki, Roksi, Rosin, Sambo, Semu, Sohvi, Soru, Suller, Suli, Sulli, Supi, Suusi, Tibi, Tondu, Tragi, Tsäku, Tups, Tuta, Udi, Ulu, Urnufu, Urri, Vapsi, Velle, Vudi, Vulle, Vupsi, Äpu, Ärbi, Ärni.

Seal, kus koerad nutavad

Seekord tuleb juttu loomade varjupaikadest ja päästeorganisatsioonide tööst teisel pool ookeani Ameerikamaal.

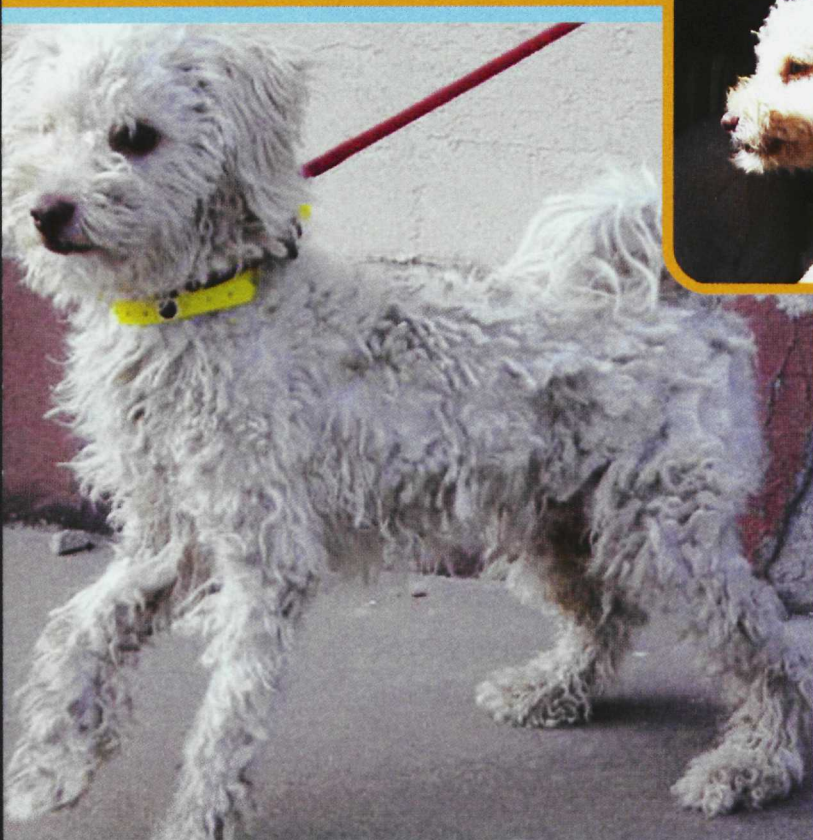
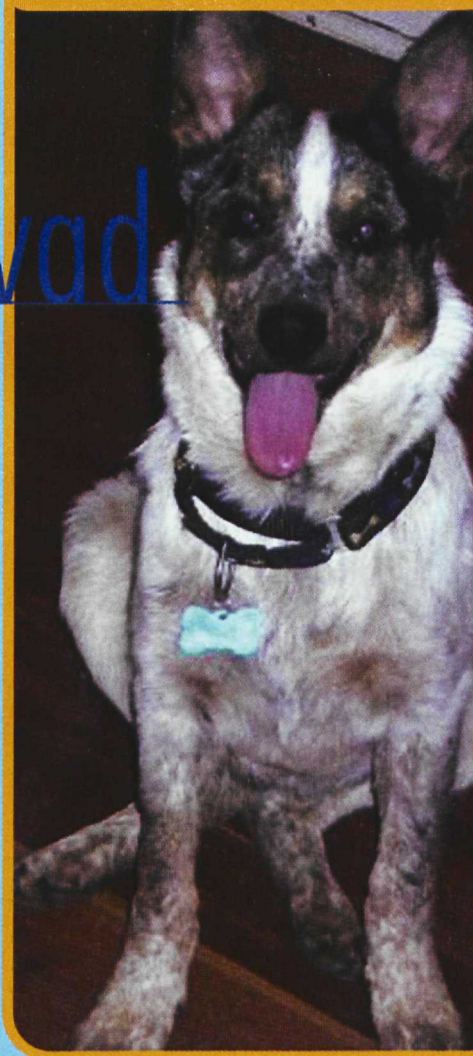
Ameerika igas osariigis on mitmeid ja mitmeid loomade varjupaiku. Igas linnas on neid üks või isegi kaks, olgu linn nii pisike kui tahes.

Näiteks Arizona osariigis on kokku 137 organisatsiooni, kelle südameasjaks on päästa koerad viletsusest ja leida neile päris kodu. Loomulikult hoiavad varjupaikade ja päästetöötajate tegutsemist üleväl toetusfondid ja suuremas osas töötavad organisatsioonides vabatahtlikud. Varjupaikadel ja päästeorganisatsioonidel on toredad nimed nagu: Sõbrad Kogu Eluks, Uue Lootuse Karjakoerte Päästeorganisatsioon,

Robin Hoodi Loomade Päästeorganisatsioon, Aita Loomi Täna, Teine Võimalus, Neli Käppa, Kogu Südamest jne.

On veel tõuühingute päästeorganisatsioonid, kes hoolitsevad oma tõu esindajate heaolu eest.

Vahel on nii, et varjupaika ei satu loomad mitte ainult halva kohtlemise või kodutuks jäämise tõttu, vaid ka sellepärast, et omanik on loomast lihtsalt tüdinud, või siis ei viitsita enam haige loomaga tegelda ja tuakse vaeseke koos oma hädaga varjupaika. Võib ju irooniliselt mainida, et on inimlikum viia tüütuks muutunud haige loom varjupaika, kui ta lihtsalt tänavale visata.

Kõige toredam on lugeda varjupaikade kodulehekülgede rubriigist "Rõõmsad sabad" lugusid sellest, kuidas koerad-kassid on endile päris kodud leidnud.

Varjupaigad-päästeorganisatsioonid-tõuühingud teevad koostööd kasuperekondadega, kellest saavad kodutute koerte-kasside kasuvanemad seniks, kuni koerad leiavad pärisomanikud.

Päästetöötajate päevad on tihedalt täis kõikvõimalikke näiteid maailmast, kus koerad nutavad.

5-kuune Austraalia hundikoer Bear A Cutie toodi loomaarsti juurde, et panna ta magama, kuna koer oli külmumise tõttu osaliselt nägemise ja kuulmise kaotanud ning omanikud ei viitsinud enam raviga tegelda. Tänu päästeorganisatsioonile Kogu Südamest leidis Cutie kolm kuud hiljem kodu ja tegeleb hetkel hoolsalt agilityga.

SAAGEM TUTTAVAKS, SÕBRAD JA SUGULASED!

■■■

NIMI: Johanna-Margret Kakko

HÜÜDNIMED: Johhy, Tohhkar,

Johhkar, Jugar, Tugar, Juh

ADDRESS: Are vald, Tori tee 6a, Pärnumaa 87301

LEMMIKLOOM: kass ja tema sugulased jpt. loomad

LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja

SOOV: leida kirjasõpru vanuses 9

E-POST:

Johannakakko@hotmail.ee,

Johhy111@hotmail.ee,

Johhy3@hotmail.ee,

Johhy@hotmail.ee,

Johanna.Kakko.001@mail.ee.

RATE: <http://www.rate.ee/users/johhy>

,<http://www.rate.ee/users/tohhkar>

LEMMIKSÕÖK: piitsa

SÜNNA: 31. august 1993

LEMMIKLAUL: Kõik Vanilla Ninja laulud jpt.

■■■

Kõik Maroon 5 fännid ja teised vanuses 11-13, saatke kirju 12 aastasele plixile!

E-POST: zannu666@hotmail.ee

■■■

NIMI: Anneli Mokšantseva

SÜNNIPÄEV: 22. juuli. 1991

TEL.NUMBER: 446 8388

ADDRESS: Kooli tn. 5-4, Tootsi, 87501 Pärnumaa

E-POST: plixike4215@hotmail.ee

RATE: plixike4215

MEELDIB: söpsidega väljas olla ja diskodel käia

LEMMIKSÕÖK: krõpsud ja jäätis

LEMMIKLOOM: kass ja liivahiir

LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja

LEMMIKLAULJA: Britney Spears

LEMMIKNAITLEJA: Jennifer Lopez

SOOV: saada 13-... aastaseid kirja sõpru. Sugu pole oluline.

■■■

Tere, kõik 12-13a. poisid kui ka tydrukud! Olen 12a. tydruk, kes soovix saada kirjasõpru. Mul on pruunid juuxed ja hallikad silmad. E-POST: plixy12@hotmail.ee. GEA REINVALD, Pärnu 24-18, Mõisaküla 69303 Viljandi mk.

■■■

Tervitus kõigile üle Eesti! Olen 11a. lõbus, sõbralik ja igati lahe tüdruk. Mulle meeldib sporti teha, muusikat kuulata jpm. huvitavat korda saata. Kogun kuulsuste pilte, fotosid, autogramme jms. staffi... Tahaksin leida toredaid kirjasõpru üle Eesti. Kirjutada võiksid nii poisid kui ka tüdrukud igas vanuses! **GRETE LIIVA, Harju-Risti 6-21, Padise vald 76002, Harjumaa.** Jään teie kirju ootama!

■■■

Tere! Kõik, kes koguvad Britney, Kylie Minogue, Cameron Diaz, Victoria ja David Beckhami, Catherine Zeta Jonesi, Angelina Jolie, Kerli Kõivu või Beyonce'i pilte, võtke minuga ühendust aadressil: **MARVEL PIIK, Kolga 62-16, Harjumaa 74602.** NB! Vastu tahaksin Vanilla Ninja pilte.

■■■

Hei! Kõik, kes tahavad endale kirjasõpra, kirjutagu mulle!

E-POST: laurike10@hotmail.ee

■■■

NIMI: KrEeTa

HÜÜDNIMI: KrEtZu

KODUNE ADDRESS:

L-Virumaa,

Kadrina 45201,

Rakvere tee 3-38

E-POST:

kretzukas@hotmail.ee.

■■■

Tähelepanu! On avatud uudne võlu e-kool. Sellist Eestis ei ole. Kõik autoriõigused on kaitsitud, sest kõik on absoluutselt enda peaga välja mõeldud. Kool põhineb kõikidel võlukunstraamatutel nt. "Sabrina", "Võluvägi" ja ka "Harry Potter". Meie koolis saab õppida igasuguseid aineid. Kool on nagu kool ikka: saab hindeid, küsitakse tunnis ja iga laps saab veerandi lõpuks endale hinnetelehe. Õpetajad peavad omavahel nõu ja nii selgitatakse välja igal veerandil kõige aktiivsem õpilane ja kooliaasta lõpus saavad kõige aktiivsemad ja tublimad ka auhinna päris enda päriskoju. Koolis jaotatakse õpilased sõelamise põhjal kolme mājja: Flatrosse, Britholdi ja Grandfixi. Koolist saate rohkem teada, kui külastate lehte <http://www.zone.ee/sybille>.

Ilusat kooliaastat soovivad direktressid **FERNANDA** ja **LUISA**

■■■

NIMI: Joanna Erm

ADDRESS: Rakvere, Vilde 18

VANUS: 10-aastane

LOOM: koer, kass.

LEMMIKVÄRV: helesinine ja valge

LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps ja Stiina

MEELDIB: laulda, tantsida, kirjutada ja internetis surfata

LEMMIKSPORDIALA: suusatamine,

jooksimine, kaugus, ujumine

EI MEELDI: tagarääkimine,

sõimamine, suitsetamine,

karjumine, ajaraiskamine

LEMMIKÕPPEAINE: eesti keel,

loodus, muusika, kehaline.

LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja.

HUVIALA: tennis käimine.

SOOV: leida kirjasõpru vanuses

9-11a, tüdrukuid ja poisse

E-POST: joanna.erm@mail.ee,

(mail)-joanna99,

(rate)-myscene007, (modell)-kiisuke

■■■

NIMI: Kristo Kallisaar

HÜÜDNIMI: Krix

SÜNNIAEG: 06.12.1987

TÄHTKUJU: Ambur

PIKKUS: 165 cm

MEELDIB: Drum and Bass

SOOV: tutvuda 16-18a. ilusate

vabade ja vallaliste tütarlastega

ADDRESS: Puiatu Erikool, Pärsti v.,

Viljandimaa 71104

■■■

NIMI: Raul Rebanets

VANUS: 15

RATE KASUTAJA: RREBS

MEELDIB: olla mõistlik, korvpall

SOOV: saada tuttavaks ilusate

ja normaalsete tüdrukutega

ADDRESS: Puiatu EK, Pärsti v.,

Viljandimaa 71104

MSN: rrebs69@hotmail.com

■■■

Tere! Olen 12a. tüdruk, kes sooviks kirjasõpra vanuses 11-13. Ta võiks olla ilus, hea ja mitte ülbik. Ise olen heasüdamlik ja tore. E-post: kissu110@hotmail.ee, msn:kissu110@hotmail.com.

■■■

NIMI: Märt Rummel

VANUS: 15

SOOV: leida tüdrukutest

kirjasõpru vanuses 14 - 16 a.

ADDRESS: Viljandi mk, 71104,

Pärsti v. Puiatu Erikool

HEA LAPS

Emma Watson

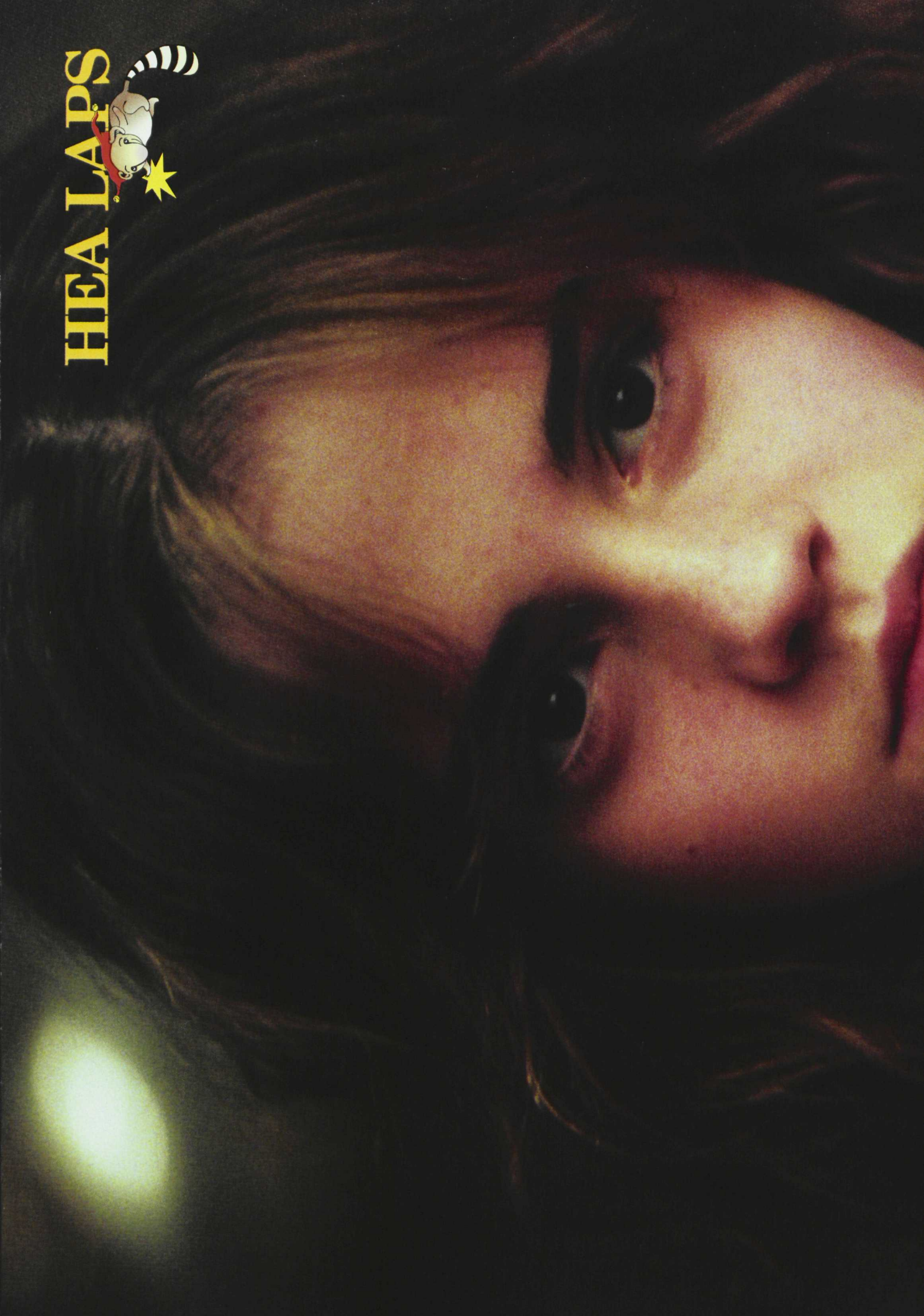
HEA LAPS

Rupert Grint

HIA LAPS

enya

■■■

NIMI: Priit Nõu

VANUS: 16

MEELDIB: jalgpall, korvpall

SOOV: leida kirjasõpru vanuses 14-16a.

RATE KASUTAJA: ROSVO

ADDRESS: Puiatu EK, Pärsti v., Viljandimaa 71104

E-POST: kakanaator@hotmail.com (MSN on ka sama)

■■■

NIMI: Eha Aaslaid

SÜNNIAEG: 6.07.1993

LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja, Nexus

LEMMIKSÖÖK: frikadellid, pitsa

LEMMIKTUND: mata

PIKKUS: 149 cm

KOOL: Pikavere pk.

MEELDIB: telekat vaadata, sporti teha
EI MEELDI: lollid inimesed

E-POST: eha100@hotmail.ee, eha10@ok.ee

SOOV: saada 10-12a. kirjasõpru, poisse ja plikse

■■■

NIMI: Liisa Veskimäe

SÜNNA: 11. jaan. 1995

KODULOOMAD: hiired, kassid, kalad

LEMMIKLOOM: delfiin, orav,

koer ja hobune

LEMMIKBÄNDID: Vanilla Ninja,

Nexus, Smilers

LEMMIKLAULJAD: Eminem,

Piret Järvis, Eda-Ines Etti

SOOV: leida 8-12a. kirjasõpru, nii tüdrukuid kui ka poisse

ADDRESS: Ropka 23, Tartu 50111

■■■

NIMI: Mariann Rei

ADDRESS: Spordi 2-17, Valga 68207

SÜNNIPÄEV: 29. november 1994

MEELDIB: pidudel käia

E-POST: rei88@hotmail.ee

TÄHTKUJU: Ambur

LEMMIKFILM: "Mouse Hunt",

"Löuad 1,2" jne

PIKKUS: 152 cm

SOOV: saada kirjasõpru vanuses 10-14, poisse ja tüdrukuid

■■■

NIMI: Kristo Rosin

VANUS: 9

LEMMIKLAULJA: Eminem, 50Cent

LEMMIKFILM: "8mile"

LEMMIKMÄNG: Tony Hawk's

pro skater 2NFS3

LEMMIKSÖÖK: pitsa (tuunikalaga), spagetid

LEMMIKJOOK: õunamahla

LEMMIKSPORDIALA: jalgpall

LEMMIKÕPPEAINE: kehaline kasvatus, matemaatika

MEELDIB: ujuda

SOOV: leida 7-10 aastaseid kirjasõpru (poisse)

ADDRESS: Tiiru 2, Sindi linn, Pärnu mk

■■■

NIMI: Kätlin

HÜÜDNIMI: Kätu

VANUS: 13

SÜNNA: 9. september

LEMMIKJOOK: apelsinimahla

KODULOOMAD: kass Miisu, koer Mauri, merisiga Ossu, kalad

E-POST: jou1991@hotmail.ee

ADDRESS: Kätlin Raja, Uusna pk, Viljandi mk 70102

SOOV: leida kirjasõpru vanuses 12-14a.

■■■

NIMI: Maarja-Liisa

VANUS: 12aastane

HÜÜDNIMI: Liisu

SÜNNIPÄEV: 05.01.1992

HOBID: sport ja õppimine

E-MAIL: lovegirl01@hotmail.ee

SOOV: leida kirjasõpru vanuses 12-14, nii poisse kui ka tüdrukuid!!!

■■■

NIMI: Helena Saaremaa

SÜNNIPÄEV: 12.august 1990.

TÄHTKUJU: Lövi

ADDRESS: Sõpruse pst 200-165, Tallinn 13423

MEELDIB: suvi, sünnipäev ja jõulud

EI MEELDI: valetajad

LEMMIKLOOM: koer, kass ja hobune

LEMMIKVÄRV: punane, sinine ja roosa

LEMMIKLILL: roos

LEMMIKTOIT: pitsa

LEMMIKJOOK: segumahl

SOOV: leida igas vanuses kirjasõpru

■■■

NIMI: Elisa Roobas

VANUS: 11 a.

SÜNNA: 1. aprill, tähtkuju Jäär

HÜÜDNIMED: Ellu, Lizzy, El, Elais

KOOL: Kehra kk

KOGUN: infi Potteri kohta

LEMMIKLOOM,-LIND: koaala,

saarman, puna-aara

LEMMIKBÄND: Blind, Terminaator

E-POST: hedvig11@hotmail.ee,

manhataniplix@hotmail.ee,

valgedaam12@hotmail.ee

SOOV: leida 11-aastaseid Potteri fänne kirjasõpradeks

■■■

Tere! Mul on üks mure: ma fännan Avril Lavigne'it, aga mul ei ole ta autogrammiadressi ja kui keegi teab seda, siis palun meilige aadressidel: Lavigne000@hotmail.ee või Avril0000@hotmail.ee. Võite saata mulle ka tema postreid aadressil LEANE JEFIMOVA, Metsa 18-2, lisaku, Ida-Virumaa, 41101.

■■■

Sauky! Olen lahe plix ja mu nimi on Liisa. Mulle meeldib ujuda ja visutada. Mu lemmikbändid on Vanilla Ninja ja Nexus. Lemmiklauljad on Beyonce ja Sean Paul. Ootan 9-12a. plixide ja poiste kirju. Ise olen 10. LILSA LINNAKS, Lehetu 192-7, Harjumaa, Nissi vald, Turba pk 76201. NB! Ma pole nohik ega friik!

■■■

Halloo! Olen Janne Võrust. Kes Sina oled? Mulle meeldib võrkpalli mängida, lugeda, kirjutada, sportida, joonistada...õppida. (Ära arva, et ma olen TUUPURIST NOHIK! Sa eksid!) Tore oleks, kui saadaksid ka oma pildi! JANNE, Luha 27-4, Võru 65607.

■■■

Tere, kõik ilusad plixid! Kas kellelgi on soovi tutvuda 14a. poisiga? Võiksite olla Tartu lähedalt. REIN. E-POST: foxboy90@hotmail.ee.

■■■

Saux! Olen 10a Merli Viljandimaalt. Mulle meeldib musa kuulata, tantsida, laulda jne. Kuulan Terminaatorit, Meie Meest, Slobodan Riverit jpt. Otsin kirjasõpru vanuses 9-12 a, nii poisse kui plixe. NB! Nohikutel enast siia mitte segada! E-post: merli.mandul.001@mail.ee, MANDUL10@hotmail.ee ja rate kasutaja on merli333.

■■■

Tere! Kas on keegi, kellele meeldivad sarjad "Luz Maria" ning "Armastuse teed"? Mina olen üks neist ning oleksin rõõmus, kui leiaksin veel kellegi, kes neid fännaks! Sooviksin saada nende sarjade tegelastest pilte jm infot! (Eriti peategelaste Angie Cepeda, Christian Meieri Aracely Arambula ning Jorge Salinase kohta.) Piltide vastuandmise asjus saame rääkida. E-post: sallatydruk@hotmail.ee KERLI (15) Lääne-Virumaa.

Noor hundikoer Seeker sai autolt löögi ja jäeti koljumurruga teele surema. Päästetöötajad leidsid koera, korraldasid tema ravi ja tänaseks on Seeker leidnud endale päris kodu.

McArthuri nimeline puudel leiti tänavalt vigase käpaga. Loomake oli pealaest käppadeni kaetud suitsukonide põletusjälgedega. Täna on McArthur leidnud uue kodu.

Pulstunud ja päikesest põlenud puudel Max leiti puu külge seotuna. Koer oli alatoidetud ja janus. Ta raviti terveks ja elab nüüd uues perekonnas.

Loomi ei leita mitte ainult tänavalt, vaid ka nii-öelda koertevabrikutest, kus penid on vaid sigitusmasinateks. Nad ei ole kordagi puuridest välja pääsenud ega inimlikku kontakti tunda saanud.

Peanut, malta bolonka leiti koertevabrikust Palm Beach County lähedalt. Tema pisikeselt, vaid pooleteistkiloselt kehalt leiti üle 225 puugi. Hambahäiguse tõttu tuli tal mõned hambad eemaldada. Kuid Peanuti kasupere ei raatsinud koerast loobuda ja jättis ta endale.

Aga kõige õnnelikumad on vast ehk need karvased eikellegi sõbrad, kelle varjupaiga töötajad ja loomakaitsjad päästavad koerapüüdjate surmatsoonist lausa viimasel minutil.

Varjupaigad, päästeorganisatsioonid ja töuühingud teevad koostööd kasuperekondadega, kellest saavad kodutute koerte-kasside kasuvanemad seniks, kuni hüljatutele leitakse uued omanikud.

Kõige toredam on lugeda varjupaikade kodulehekülgede rubriigist "Röömsad sabad" lugusid sellest, kuidas koerad-kassid on endile päris kodud leidnud.

Ja oi kui palju on neid õnnelikke lugusid, kus penide füüsiline puue pole mänginud mingit rolli ning nad on leidnud endile toredad kodud!

Vahel juhtub isegi nii, et öde-vend, kes on harjunud koos olema, viiaksegi seltsis kaasa. Tavaliselt soovitakse adopteerida rohkem kutsikaid ja noori koeri kui vanakesi. Aga vanakesed on nõus oma raugapõlve veetma mõne seltsilist igatseva pensionäri juures. Mõned koerad on adopteeritud isegi vanadekodudesse ning toetavad sealsete elanike elurõõmu ja -jõudu.

Brook Anderson on aga selline tore

poiss, kes tähistas oma 11. sünnipäeva Fort MC Murray varjupaigas Albertas. Kutsutud külalised ei toonud kingitusi mitte sünnipäevalapsele, vaid varjupaiga loomadele.

Tulemuseks oli see, et üks külalistest lahkus sünnipäevalt kahe kiisu võrra rikkamana!

Kas pole vahva idee olla oma sünnipäeval mitte saaja, vaid hoopis andja rollis?!

Seda lugu varjupaikadest poleks ma ehk üldse kirjutama hakanud, kui ma poleks leidnud Matti. Kõik Ameerika varjupaigad koonduvad www.Petfinder.com koduleheküljele, kus

tuhanded koerad vaatavad sind fotodelt südamesse tungivate niiskete pilkudega. Fotode kõrval on koerte arvatav tõu- ja iseloomukirjeldus.

Juhtumisi petfinderilehekülgedel seilates jäi mulle silma üks ja ainus – kreemikas puudlisegu poiss Matt. Päästeorganisatsiooni Kogu Südamest liikmed leidsid ta 4.juulil otse surmatsoonist. Kutsikaohu puudlisegu poiss oli kõhn, määrdunud ja pulstunud – sealt ka nimi Matt (Pulstik). Koer pesti puhtaks, trimmiti ja leiti talle kasupere.

Iga adopteeritava koera eest saadud raha läheb teiste koerte abistamiseks. Lepingus on kirjas ka punkt, et kui koeraga tekib probleeme, siis tuleb ta samasse varjupaikka tagasi saata.

Meid aga eraldas osariikide vahema. Matt oli Texas, El Pasos, mina aga Arizonas. Kuid meil vedas, sest appi tuli vabatahtlik lendurite organisatsioon Lendavad Käpad, kes toimetab varjupaigakoeri kõikjale üle kogu Ameerika. Puudlipoiss lennutati Texasest Arizonasse ja sõidutati sealt autoga üles Valgetesse Mägedesse. Ja kõik tänu päästeorganisatsiooni Kogu

Enne

Pärast

Enne

Pärast

Enne

Pärast

Südamest kuuluvatele vabatahtlikele!

Eks meie esimene kohtumine augusti alguses oli erutav. Olin puudlipoissi näinud vaid petfinderil fotodel ja kartsin pisut: kuidas on ta iseloom, kas talle meeldib meie juures... Tunne nagu pimekohtingule minnes!

Ning seal ta siis punase rihma otsas seisis ja vaatas meid suurte meevärvi silmadega, selja taga õhulend ja autosõit. Ja kõik minu pärast! Mu lõug värises, sest Matt oli elusast peast veel armsam kui pildil. Kaasa oli talle pandud roosa mängujänes, pall ja veekauss.

Mattist sai Maxwell ja tal on nüüd ka päris oma sünnipäev – see on 4. juuli, mil ta surmaosakonnast päästeti. Ja kui saab olla kiindumust esimesest silmapilgust, siis peitub see tema meekarva silmades...

Kristina Kruuse Tezak

		Inna ligikaudu; ummistunud			6. noot		
					Bert		
					ning Helle; Ivo lendav taldrik		
							ese jahiloom, metsloom
				lääge Brigitta suur pill kirikus			4. noot
		2 x täht puuvili võitlus- spordi ala					kehaosa
	aasta liiter vahejoon, äärmine joon Oliver				Aktuaalne Kaamera punakas- pruun		
						haisema maitseaine Anne paranen, kogun jõudu	
	Artur mai-... (III) pikne						
					Kas ... või halvasti? noot toetus		
islami jumal Indrek sekund	Ave; Rein	tüdruku nimi väga kehv hinne Raul; Ivi					Süd-Ost (kagu)
Vana-Egiptuse püha sõnniku- mardikas iseäranis						Nord-Ost (kirre)	

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Miks?

On tavaline reede. Mardi kodus on tulemas suur pidu, mida kõik väga ootasid. Mart ise on 15, sõbrad 12-18 aastat vanad. Isegi kõige lollakamad on kutsutud.

"Lollakateks" kutsutakse neid, kes õpivad hästi ja tavaliselt ei käi läbudel. Kuidas nad sinna saadi? Neid meelitati "kommionude" põhimõttel Mart on väga rikkast perest. Tal on suur maja ning majas palju asju. Poisi vanemad olid peo ajal kaugel Hispaanias. Maja asus vaikes kohas ja pidu ei pidanud kedagi häirima. Kõigil oli hea tuju. Võib-olla peaks ikkagi seda pidu kutsuma läbuks? Joodi, suudeldi, muidugi tarbiti narkootikume ja suitsetati. Isegi "lollakad" viidi sinnamaani, et nad jäid purju.

Rõdul oli purjus poistekamp, kes suitsetas kanepit. Narkodiilerid jagasid ka natuke ecstasy tablette. Mart ise hoidis ennast suht kainenena. Korraga kuulis poiss, et elutoas käis mingi lärm: kaks poissi olid läinud ühe tüdruku pärast kaklema ja lahutati teineteisest suurivaevu.

Natuke nüüd ka Marist. Ta oli tubli tüdruk, õppis viitele. Kodus usaldati teda. Aga järsku sai ta endale sellised sõbrad, kes jõid ja kaklesid, üks neist oli isegi politseis eeluurimisel autovarguse pärast. Mari ema ei teadnud

peost midagi. Mari ise oli purjus. Täiesti. Veel midagi võttes oleks ta lihtsalt kokku kukkunud. Umbes kell 22 tekkis kaminatoas paanika. Üks tüdruk oli lämbumas. Maja haises nagu mingi sealaut. Mart ei teadnud, mida teha. Ta valis telefoniga numbri 112 ja teatas, et üks tüdruk on kramppides. Kas ta ikka jääb elama? Mari helistas oma vanematele ja ütles, kus ta on. Lõpuks jõudis kohale ka politsei. Võibolla olid naabrid olid kuulnud kisa ja tundnud "põletatud lehtede" lõhna? Kiirabi viis tüdruku haiglasse. Kanepitegijad viidi politseisse. Leiti igasuguseid tablette, viinapudeleid ja muud. Kõige noorem täisoli ja oli seal 11... Mart viidi politseisse. Koolis oli ta hea maine läinud. Osa ta sõpradest laaberdas ikka ringi, kuid Mart muutus pärast juhtunut korralikuks ja hakkas õppima. Kuid tal – nagu ka Maril – polnud enam vanemate usaldust. Mari meenutas politseis nähtud pekstud ja nutvaid purjus inimesi ega tahtnud neid enam kunagi näha.

Mardi narkomaanidest sõbrad, kes seal peol olid, on nüüd vanglas. Kogu ülejäänud elu kardab Mart sinises riietuses mehi, kelle jopel on kiri "Politsei", ja kõnnib nendest kaugelt mööda.

Kas tõesti peavad 13-aastased jooma ja laaberdama? Miks nad joovad? Kas muudmoodi tõesti ei saa olla õnnelik ja lõbus?

Marite

Hingetohtri kommentaar:

Normaalsele inimesele on loomuaadne maailma asjadest aru saada ning sellest tulenevalt õigesti otsustada ning käituda. On terve suur grupp aineid (psühhoaktiivsed ained, nimetatakse ka narkootikumideks), mis meie vaimutegevust häirivad, panevad meid valesti tegutsema ja rikuvad nii vaimset kui ka kehalist tervist.

Marite kirjas on juttu alkoholist, kanepist, ecstasy'st. Peale nende on veel palju-palju „lollakateks“ (seekord juba

Kas tõesti peavad 13-aastased jooma ja laaberdama? Miks nad joovad?

päriselt) tegevaid narkootikume.

Kõigi nende ainete tarvitamisel tekib organismis mürgistus (joove), mis on seda „lollakam“, mida suuremas koguses narkootikumi tarvitatakse, mida kiiremini teda pruugitakse ja mida noorem on „lollitaja“. Tarvitatud narkootikum läheb verre, mürgitab selle ning verevool viib mürgi kõikjale üle

SPORDIARST & HINGETOHTER
JÜRI O.-M. ENNET

STATOIL

Toetame terveid eluviise

keha. Aju, mis peab kõige tähtsamat ja targemat tööd tegema, saab seega kõige rohkem mürgist verd. Loomulikult ei suuda aju siis maailma asjadest aru saada, õigeid otsuseid vastu võtta ega ka õigesti käituda. Enne suguküpsust ei tohi poisid-tüdrukud üldse alkoholi pruukida (muudest narkootikumidest rääkimata), sest sugurakud on veel arenemas ja narkootiliste ainete pruukimisel ei suuda nad oma võimalusi kõige paremini ära kasutada. Piltlikult öeldes on olukord nagu poisslapsena, kes võiks kasvada tugevaks ning 185 cm pikaks, aga narkotsi tõttu jääb kiduraks.

Kahjustuda võib ka ajutegevus: tekib mälu halvenemine, meeleolu kõikumine, tahtejõu alanemine, peavalud, seedeelundite häired jne. Peab hoolsalt sporti tegema ja tervislikult elama, et nendest kahjulikest toimetest täielikult vabaneda.

Agas alkoholi liialdajaid oled sa oma silmaga näinud ja selles osas oskad õigesti mõelda ning öelda: mina oma tervist ning tulevasti järglasi alkoholi-ga ei kahjusta!

Kas sinu klassikaaslase sünnipäeval pruugitakse alkoholi? Kas mõni on ka purju jäänud ning kas on seoses alkoholi joomisega olnud pahan-dusi politseiga?

Kas sina tahad olla täiesti karsk-lane kuni täisealiseks saamiseni?

Viimased kümmekond aastat on meie noored proovinud ka kanepit suitsetada. Soovitakse meeleolu paranemist, kambavaimu tugevnemist, suhtlemisvabadust, jutukust ja käitumise elavnemist. Aga kõike seda saab ju palju paremini spordirühmas suheldes, huvialaringis sõpradega vesteldes. Spordipoistel ning -tüdrukutel ei ole vaja enne tantsupidu pudelist „julgust rüübata“ või kanepit suitsetades end õigele suhtlemislainele „tossutada“. Paljud peavad kanepit (tema mitmeid tooteid: marihuaana, hasiš, kanepi-ekstrakt jt.) süütuiks, organismile vähe kahjulikuks, nn pehmeks narkootikumiks. Nii see tegelikult ei ole. Kanepitoodetes on tetrahüdrokannabinool (THC) ja see kahjustab aju nagu nn tugevatoimelisedki narkootikumid. Kui alkoholi-ga paralleelsele tömmata, siis kanep on nagu õlu – tundub kerge, aga sellest algabki kogu pahan-dus – õlu on stardipakuks alkoholismile, kanep avab ukseid narkomaaniale. Kanepi-suitsetaja võib saada joobes tõsi-seid psüühikahäireid. Punetavad silmavalged, nn tatine nina, põletatud ka-

nepikõie lõhn riidel viitab kanepitarvitajale. Jäta meelde, et vere punalibled transportivad organismis kõikjale vajalikke energiaaineid ning hapnikku, suitsetades on aga „transportmasina“ e punalible koormaks suuresti suitsetahm ja kanepis sisalduv tetrahüdrokannabinool. Aju ja teised organid ootavad energiatoitu ning kotsutavat hapnikku, aga „lollitaja“ saadab ajumürki.

Kas oled metsajooksu tehes nautinud hingamisrõõmu? Sissehingata-va õhk on nn. kopsu leib. Leiva puh-

Aju, mis peab kõige tähtsamat ja targemat tööd tegema, saab seega kõige rohkem mürgist verd.

tusest oskad aru saada, püüa mõista ka kopsuleiva puhtuse vajadust.

Kesknärvisüsteemi (aju) nn stimuleerivate narkootikumide hulka kuuluvad nii kokaiin kui ka amfetamiin, neist viimane on sünteetiline, inimese poolt laboratooriumis tehtud.

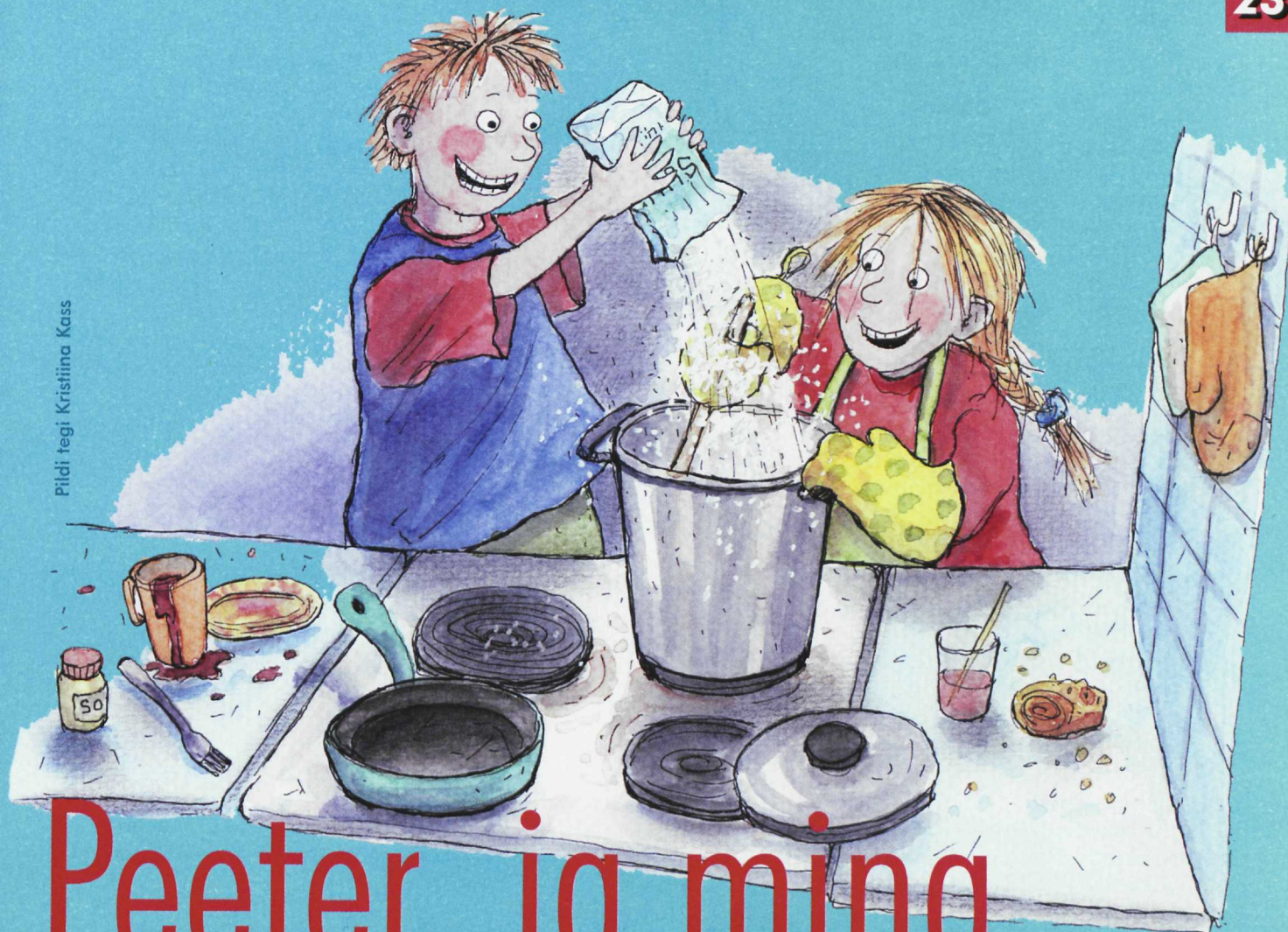
Amfetamiinide rühma kuulub ka ecstasy, mille keemiline nimi on metüleendioksiümetamfetamiin e. MDMA. Kunagi ei või sünteetilise narkootikumi puhul kindel olla selle „puhtuses“ e täpses koostises ning seetõttu on tarvitamisel halbu tagajärgi lisaks tavalisele narkotoimele teisigi. Nn. stimulaatorid annavad lühiaegset meeleerksust, meeleolu kõrgenemist, jutukust, käitumise elavnemist, suhtlemisvabadust, aga kaasneb terve rida olulisi tervisekahjustusi nii kehalisel kui ka vaimsel tasandil. Tarvitajal häirub pulss (sü-dame tegevus), esineb suukuivus, suured pupillid, lihasvärinad ja suure annuse korral tekivad isegi krampid.

Narkootikumidele ei maksa oma kallist aega kulutada! Sünnipäeva saab ka tervislikult pidada ja haigla-tohtridel on siis selle võrra vähem narkootikumide tarvitajatega tegelemist.

Ole karske ja edumeelne – OKE!

Doktor Taat

Peeter, ja mina teeme kukekomme

Kristiina Kass

Ema on alati öelnud, et lastel peab olema mingi arendav hobi. Et lapsed ei peaks kogu aeg ainult teleka ees istuma. Arendavad hobid on näiteks lugemine ja meisterdamine ja küpsetamine ja joonistamine. "Ja pallimängud," ütleb isa.

"Ja koristamine," lisab ema. See viimane on küll täiesti vale jutt, Peetri meelest ka. Me ei usu kohe mitte, et koristamine last kuidagiviisi arendaks.

Igatahes ühel päeval otsustasime me Peetriga midagi arendavat teha. Seda võiks nimetada võib-olla küpsetamiseks, või no vähemalt meisterdamiseks küll, nimelt seda kukekomme tegemist.

Emä oli parajasti poes, kui hakkasime kukekomme tegemist harrastama. Ja kuna me ei tohi üksi elektripliiti kasutada, palusime isal meid aidata.

Kukekommireseptis öeldi, et po-

tis peab suhkrut sulatama, kuni see pruunistub, siis peab kuuma suhkrumassi väikestesse küpsetuspaberitorbikutesse kallama ja lõpuks neisse pulga keskele püsti torkama. Kõik oli meie meelest täiesti lihtne ja selge.

Algul edeneski kõik hästi. Peeter kallas pool pakki suhkrut potti ja mina segasin. Oli põnev vaadata, kuidas suhkur hakkas äärtest pruuniks ja vedelaks muutuma ja segamisest muutus see huvitavalt tükiliseks.

Peeter tahtis ka segada ja kõrvetas suhkru peaaegu põhja. Õnneks tõmbasin mina poti viimase hetkel plaadilt ära.

Isa pidi meid selle kõige raske töö juures aitama. Ta pidi kuuma suhkruplõga tuutudesse kallama. "No nii, kus need tuutud on?" küsis isa potti kahe käega hoides.

"Tuutud?" küsis Peeter lolli näoga.

Kõik oli meie meelest täiesti lihtne ja selge.

"Äh, me unustasime need ära!" ütlesin mina.

See oli muidugi tõsi. Ega siis kaks last päris kõike võigi meeles pida. Eriti veel, kui üks on tavalisest rumalam, ja pealegi poiss.

Isa pani poti lava peale, haigutas ja ütles: "Äratage mind üles, kui tuutud valmis on."

Mina ütlesin Peetrile, et ta peab hakkama ruttu paberist tuutusid välja löikama, enne kui suhkur kõvaks läheb. Aga Peeter ütles, et see on juba kõva ja sai ainult väänates lusika poti küljest lahti.

Peeter kõrvetas oma keele ära, kui kuuma suhkrut maitses.

"Torka see külma vette!" ütlesin mina ja mõtlesin Peetri keelt.

Aga Peeter torkas hoopis lusika külmaveekraani alla, kus see hakkas sihisema ja pragisema.

See oli nii vinge, et Peeter unustas oma keele ära. Meil ei olegi ju mingeid tuutusid vaja, tuli meil Peetriga hea mõte. Teeme hoopis lusikakukekomme.

Me pidime suhkrumöksi uuesti vedelaks sulatama, et saaks seda lusikate külge kühveldada. Kordamööda kraapisime suhkrumöksi lusikatesse ja kastsime need siis külma vette. Tulikuum suhkrumöks sihis ja pragis kraani all veelgi vihasemalt kui enne. Ime, et isa midagi ei kuulnud. Aga ega me teda üles ka ei viitsinud äratada.

Kui pott oli tühi, olid parajasti ka kõik lusikad otsas. Tee-lusikad ja supilusikad ja peale nende veel ema paremad külalistelusikad kah, mida ta hoiab mustas karbis – kõik

Tulikuum suhkrumöks sihis ja pragises kraani all veelgi vihasemalt kui enne.

seks oleks täiesti piisanud neljast lusikast, viskas ema kõik meie kukekommid kraanikaussi kuuma vee sisse sulama.

See oli minu ja Peetri meelet täiesti ebaõiglane tegu. Sellega oli igatahes meie arendaval hobil lõpp ja me ei saanud seda isegi mitte korralikult maitsta.

Aga ema ütles, et harrastage parem midagi muud. Ja kui te ise midagi huvitavat välja ei mõtle, siis vaadake kas või telekast lastesaateid. Sest neist leiata kindlasti paremaid ideid.

need olid nüüd ilusti kraanikausi kõrval pikas reas.

Lusikakommid olid minu ja Peetri meelet hirmus head. Ka isa oli sama meelt, kui oli üles ärganud ja ühte maitsnud. Aga ema sai selle loo peale ainult pahaseks. Tal oli olnud kavas lõunasöögiks suppi teha, aga kõik lusikad olid kukekommi täis.

"Pole hullu!" ütles isa. "Paari lusika puhtaks närimine on meile kääkitegu!"

Emajõudis öelda ainult, et isa on lastele halvaks eeskujuks, kui sööb magusat enne korralikku toitu, kui isa ütles järsku rumala sõna ja tõmbas lusika suust välja.

Peeter ütles selle peale, et isa on lastele halvaks eeskujuks, kui vannub. Aga isa kihvatas, et ole sina, Peeter, vait, mul tuli vist hambast tükk ära.

Ema tegi siis ikkagi suppi, kogu niipüreesuppi, sest isa ei võinud midagi oma pooliku hamba-ga närida. Ja kuigi supi söömiseks

Kommipoes

Pange mind nädalaks kommipoodi, mis täis on head ja paremat "Kalevi" kraami. Ei kavatse ma minna voodi, vaid pugin tõelise mehe moods. Sööksin ära kõik magusad kommud ja sisse lähleksid kõik šokolaadipommid. Maiustaksin nädala jagu-ei tea, kas teistele jagub.

Rene Lõhmus Elva Gümnaasiumist

Maiasmoka retsept

Kuidas teha küpsisetorti?
Osta on vaja küpsist mitu sorti.
Selleks, et tort oleks magus ja hea – seda kaunistama peab.
Kõige paremini sobivad "Kalevi" kommud, mis on suured kui energiapommid.
Šokolaadinööbid, marmelaad ja pastilaa – löövad tordi särava.

Hans Henri Karu Elva Gümnaasiumist

Suur vahetund

Triibu-Liine väike koeruse teade:

Kindlasti olete kuulnud sellist väljendit nagu "suu jookseb vett nagu Pavlovi koeral". Akadeemik Ivan Pavlov oli nimelt mees, kes koertega katseid tehes avastas tingitud refleksi. Kui koerale enne maitsva pala pakkumist anti mingi kindel signaal – näiteks helistati kella või löödi trummi –, siis pärast katse mitmekordset kordamist hakkas penil suu vett jooksuma juba siis, kui see signaal kõlas. See avastus tõi meditsiinile palju kasu ning aastal 1904 sai Ivan Pavlov Nobeli preemia laureaadiks. Internetist aga leidsin väikese vahva mängu, kus hiireklõpsudega saate ka teie ennast akadeemik Pavlovina tunda. Pavlovi koeramängu netiaadress on: <http://nobelprize.org/medicine/educational/pavlov/>

VEEL RAHAJUTTU

(Vastuseks Heas Lapses nr. 6 ilmunud loole "Sünnipäeval miljonäriks")

Minu meelest on igavad need inimesed, kes muud ei oska kinkida kui raha. Andestagem siis oma kallitele sugulastele, kes on meist väga palju vanemad ja tõesti ei tea, mida võiks näiteks kümneaastasele kinkida! Aga muidu näitab rahakinkimine seda, et kinkija pole sinu ja su kingi peale mõtlemisega viitsinud vaeva näha. See kehtib ka klassi kohta, kes kogus rahatähed kokku ja pani ümbrikusse. Tore, et klass sind meeles peab, aga oleks kõrgem tase, kui see oleks esitatud väikese üllatusena. Ja üldse: mida oskab siis kümneaastane laps selle raha eest nii väga erilist teha? Asi ei ole üldse mingis moes, asi on suhtkoht väheses viitsimises. Igatahes edu kingituste tegemises!

Anne Aaslaid
Harjumaalt

Tere, Triibukas!

Kirjutan Sulle mõnede lauljate tegelikud nimed!
Su vana sõps Blondie

Ricky Martin – Enrique Martin Morales
Nelly – Cornell Haynes Jnr.
50 Cent – Curtis Jackson
Madonna – Louise Ciccone
Shakira – Isabel Mebarak Ripoll
Britney Spears – Britney Jean Spears
Beyoncé – Giselle Knowles

TRIIBU-LIINE KOMMENTAAR:

Väikese pulmakleidi pärast ei tasu Sul, kulla M., vist niipea muretseda! Mina arvan, et tegemist on ikka rohkem sõprusega – pruudiks ja peigmeheks kaheksa-aastasi küll ei saaks pidada. Aga mida arvate teie, head lugejad? Kui vanalt oleks paras aeg kindla poisi või tüdrukuga "käima" hakata?

Tere!

Minu meelest pole see õiglane, et teistest Potteritegelastest räägitakse palju, aga Ronist pole üldse juttu! Oleme Roni fännid ja saadame Teile tema kohta mõned andmed, võib-olla need huvitavad ka teisi lugejaid.

Teie sõbrad Tartust

NIMI: Rupert Grint

OSATÄITMINE Potteri sarjas: Ron Weasley

SÜNNIPÄEV: 24. august 1988

ELUKOHT: Hertfordshire, UK

ÕED-VENNAD: vend James, õed

Georgina, Samantha ja Charlotte

SILMAD: sinakasrohelistes

JUUKSED: punased

HUVIALAD: jalgpall, joonistamine, ujumine, jalgrattasõit

LEMMIK Potteri-raamatute seas: "Harry Potter ja Azkabani vang"

LEMMIKVÕLUVÕIME: hõljumine

LEMMIKÕPPEAINE: keemia

LEMMIKVÄRV: roheline

LEMMIKNÄITLEJA: Jim Carrey

EI MEELDI: pimedus, ämblikud

MEELDIVAD: singivõileivad

KUULAB: räpmuusikat

Address:

Rupert Grint
(Ron Weasley)
C/O Warner Bros.
4000 Warner Blvd.
Burbank, CA 91522

MUDILASED PEAVAD PULMI?

Tere kõigile!

Minu kiri on mõeldud nendele, kellel on väikesi õdesid või vendi. Tahaks teada, kuidas te nendega hakkama saate?

Minu õde läks nüüd teise klassi – ja kujutage ette! – tal on juba oma armastus! See poiss on samuti kaheksane nagu mu õeraas. Esimesel koolipäeval kinkis Kevin mu õele šokolaadist südame ja nüüd otsustas Birgit (see on mu õe nimi), et läheb ka judokaks nagu Kevin, sest nad on nüüd pruut ja peigmees. Minu

meelest on see täitsa tobe! Ma ise käin 5. klassis ja meil on ainult paar sellist pliksi, kellel on oma poisid. Mida teie sellest arvate? Võib-olla peab varsti juba õele pulmakleitit hakkama otsima!

M. Tallinnast

Barbie' lemmikloomadel sündisid pojad!

Barbie ja Teresa on nii õnnelikud! Nende neljajalgset sõbrad said järeltulijad! Teresa koeral on kolm nunnut kutsikat, Barbie' kassil aga kolm kena kiisukest. Vahva, et koeramamma ja kiisuema saavad omavahel hästi läbi – üldse mitte nii, nagu kass ja koer! Nüüd saavad tüdrukud oma lemmikutega mõnusasti pargis jalutamas käia. Kummalgi on oma jalutusvanker ja kandekorv, millega on mugav pisipoegi murule mängima viia.

Aga missugune lemmikloom on Sinul, armas lugeja?

Joonista ja kirjuta meile oma koerast, kassist, jänkust või hamstrist! Ja kui Sul veel lemmiklooma pole, siis võid joonistada-kirjutada sellest, missugusest loomast parajasti unistad!

Joonistusi-kirjutusi ootame toimetusse 5. novembriks! Parimatele preemiad **Rimonnet!**

Peauhinnaks lemmikuvankriga Barbie!

Maaletooja: **RIMONNE**

Mõni laps kaebab, et koolis on igav. Mõni õps kurdab, et lapsed on laisad. Aga tegelikult võib igaüks meist midagi ära teha selleks, et iga koolipäev oleks huvitav. Vahel läheb mõni üritus aia taha – selle peale ei tasu käega lüüa, sest tegijal juhtub nii mõndagi! Koolielus peab olema nii suhkrut kui ka soola, nii pipart kui ka kaneeli...

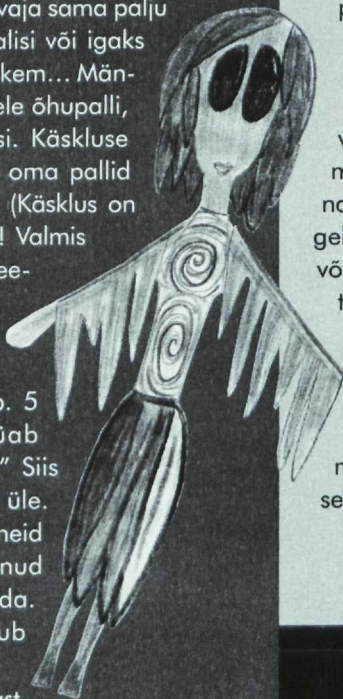

Alari Hallias Jõgevast

MARSLASED MAAL!

Tere! Saadan teile ühe kihvti mängu, mida võib mängida näiteks sünnipäevapeol, kui hulgas pole nõrganärvilisi. Selleks on vaja sama palju õhupalle kui on külalisi või igaks juhuks paar tükki rohkem... Mängujuht annab igaühele õhupalli, niidijupi ja viltpliiatsi. Käskluse peale puhuvad kõik oma pallid täis ja seovad kinni. (Käsklus on selline: "Tähelepanu! Valmis panna! Marsile!") Seejärel joonistab igaüks oma pallile nii palju marslasi kui 5 minuti jooksul jõuab. 5 minuti pärast hüüab mängujuht: "Stopp!" Siis loetakse marslased üle. Võidab see, kes on neid kõige rohkem jõudnud palli peale joonistada. Väike auhind kuulub asja juurde.

C. Tallinnast

STIILINÄDAL OLI LAHE!

Mie koolis toimus eelmisel õppeaastal väga lahe stiilinädal. Esmaspäeval oli fantaasia- ja tulevikupäev. Sellel päeval said kõik lapsed kui ka õpetajad oma fantaasialennu lahti lasta. Ühel oli peas värviline ja säten-dav parukas, teisel oli aga mõni tavaline riietuse huvitavalt sätiitud.

Teisipäeval esinesid marjulised. Kõik võtsid kooli kaasa korvid ja sättisid end ka päris marjulisteks, nagu nad ei olekski koolilapsed. Mõned veel kinnitasid, et lähevad kindlasti peale kooli metsa marjule. Väiksemad lapsed arvasid, et see jutt on tõsi ja lubasid koos marjulistega kaasa minna.

Kolmapäeval oli oodata fantaasiat taevainglitelt ja põrgukuraditelt. Paljud koolilapsed olid riietunud valgetesse ja punas-tesse rõivastesse. Teadagi, et inglite ja kuradi- te läbisaamine pole kuigivõrd kiita, aga kiirabi polnud vaja kutsuda.

Neljapäeval toimus pahupidipäev. Nendel lastel oli lihtne riietuda, kes ei viitsinud kodus eelmisel päeval riideid õigetpidi pöörata ja vedas ka neil, kes lihtsalt koris- tamises laisad. See päev möödus väga vah- valt!

Viimasel päeval, reedel, astusid üles asotsiaalid, kes olid muidugi üsnagi räpased. See päev tule- tas meile meelde, kuhu me võime sattuda, kui kasutame mõnuaineid – narkootikume ja alkohoolseid jooke.

Värvikireva nädala lõpus pärjati huvitavamaid osavõt- jaid auhindadega. Auhin- naks saadi pisike šokolaad koos stiilinädalat määrgista- va kleepsuga. Kes võttis osa mõnest päevast, sai kleepsu nagu minagi. Riietusin lumival- geki ingliski, peas hõbedane võru. Pahupidipäevaks kehas- tumine läks veelgi kergemi- ni, sest mis viga muutuda hajameelseks ja laisaks lapseks!

Stiilinädal jäi meile meelde väga vahva üritu- sena.

Kairi Pulst Paikuse põhikoolist

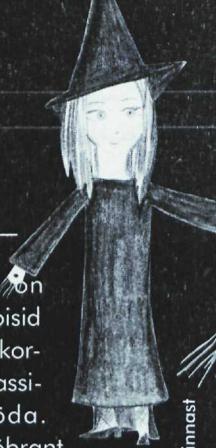
KUIDAS ME KUMMITASIME

Mie klassis on niiviisi, et poisid ja tüdrukud kor- raldavad klassi- õhtuid kordamööda. Ükskord tuli meil sõbrant- siga selline hea mõte, et teeme hoo- pis kummituste õhtu. Kõik pidid mi- dagi ebatavalist selga panema, kas või voodilina ümber tõmbama või näo ära maalima. Ainult üks poiss ei viitsinud peoks midagi välja mõel- da, aga pärast oli ta kuskilt ikkagi mingid värvid saanud ja endale suure jubeda armi põse peale joo- nistanud.

Kustutasime klassis lambid ja pa- nime punaseks värvitud purkides küünlad põlema. Kõpsetasime päris palju liivataignast küpsiseid, tegime need just sellisteks nagu piraatide lipu kondid ja pealuud. Limonaadi- pudelitelt sulatasime sildid lahti ja kleepisime sinna uued, millele kirju- tasime "Ettevaatust, mürk!" ja "Ai- nult vampiiridele". Tahtsime mängi- da ka mingit õudset muusikat, aga ei leidnud.

Meil on hästi lahe klassijuhataja, tema õpetas meile, kuidas sala- ühingu liikmed üksteist tervitavad. Selleks pidime kummardama, sel- jad vastamisi ja jalad harkis. Harkis jalgade vahelt sirutasime teineteisele surumiseks vasaku käe. Algul ei saa- nud keegi sellega hakkama ja nalja sai kõvasti. Siis mängisime veel kummituste äraarvamist. See käis nii, et igaüks võttis mustast kotist ühe paberitüki, kuhu oli kirjutatud, kes ta on, kas kummitus, nõid, vampiir, muumia või inimsööja. Üks mängi- ja silti ei saanud, vaid pidi teistele küsimusi esitama ja vastuste järgi ära arvama, kes nad on. Ei, jah, must ja valge olid keelatud sõnad – kes neid ütles, see läks mängust välja. Pärast rääkisime veel õudus- jutte, mõni oli nii õudne, et ajas hir- mu peale. Aga kõige lõpuks tantsi- sime, see ajas hirmu ära. Oli väga mõnus õhtu!

Liina Harjumaalt

Gudrun Heemägi Tallinnast

Hea Lapse looduskaitseauhind 2004

Meelespeavälu

Elas kord tüdruk, kel olid pikad ja ilusad juuksed. Ta elas metsaserval talus, kus kasvatati ilusaid valgeid hobuseid.

Ühel päeval, kui ta metsa läks, märkas ta ilusat suurt lagendikku, mis oli suurte kuuskede vahel peidus. Terve lagendik oli kui üks meelespeavälu. See välu oli nii siine, et õitel polnudki vahet. Ta hakkas seal välul käima igal vabal hetkel, mis ta kooli- ja kodutööde vahelt sai.

Ühel päeval, kui tüdruk oli end sinna unustanud, märkas ta, et meelespeade kohal hõljus kaks helesinist ja läbipaistvat olevust. Üks liugles tüdruku juurde ja laskus ta käele. Tüdruk küsis, kes ta on, ja olevus vastas, et ta on haldjas, kes elab oma sõpradega meelespeade sees.

Ja nii käiski tüdruk oma uute sõprade juures, kes õpetasid teda kuulama mida vaikusel on öelda, ja nägema nähtamatut. Tüdruk hakkas metsahäältes eristama siili sosistamist, rebasepere nahistamist, orava krõbistamist; õppis nägema

Karin Kodak Kambija Ignatsi Jaagu koolist

kõrges rohus kitseperet, kellest olid näha vaid kõrvade tipud, ja põõsa all mättana tunduvat jänest ning paljut muudki.

Hilissuvel ütlesid tüdruk ja haldjad üksteisele nägemist, et kohtuda järgmisel suvel. Sügis ja talv möödusid koolis olles ja kodus toimetades. Aga ühel päeval koolist tulles märkas tüdruk, et kodumaja taga olev mets on kadunud. Ta viskas koolikoti tuppa ja tormas meeletu kiirusega läbi hangede. Metsa asemel olid nüüd sügavad veoauto jäljed, igal pool vedelesid oksad ja puutüved, mis olid kuulunud suurtele kuuskedele.

Tüdruk jooksis meelespeavälu juurde: sealt olid üle käinud jõhkrad rattad.

Ülejäänud talve veetis tüdruk kurvalt, sest ta muretses, kas kevadel ikka tulevad haldjad tagasi meelespeavälule ja kas meelespeavälu üldse samasse kohta tagasi kasvab.

Lume sulamisest roheluse saabumiseni käis tüdruk metsas raiesmikul, aga meelespeavälu polnud enam. Polnud kõrge rohuga metsaheinamaad, kitsi, siile, jäneseid...

Tüdruk tegi endale aeda puude alla meelespeade nurga, lootuses, et haldjad selle leiavad. Talle sai selgeks, et mitte suurt laant ja metsalooma ei tule karta, vaid inimest. Inimene tegi maatasa loomade ja haldjate elupaiga, võttis tüdrukult unistused.

Tüdrukule sai selgeks, et loodust on vaja kaitsta inimese eest – selleks, et aru saada: inimene on osa loodusest ja looduse jaoks, mitte metsad ei kasva inimese jaoks.

Auri Arula Nõo põhikooli 6. b klassist

Järelhoidja

IMELINE RAAMAT KASSIDE KUNINGAST

Loodusteadlast **Mati Kaalu** on vahel nimetatud Tallinna Loomaaia kuningaks.

Tegelikult on onu Mati tagasihoidlik inimene – nagu enamasti kõik loomahuvilised. Loomade kuninga tiitli jätab ta seepärast südamerahuga lõvile. Äsja ilmunud raamatu **“Kuningas Leo imeline uni”** kaanel on veel teinegi loomasõpradele tuntud nimi – nii lõvide kui nende suurte ja väikeste sugulaste portreed on joonistanud raamatusse **Sandor Stern**.

Ehkki pealkirja järgi võiks oletada, et tegemist on muinasjutuga, pajatab raamat kaslastest väga teadustäpselt, kuid jutud on kirja pandud põnevalt ja mahlakas keeles. Selliseid raamatuid pole meil just käpaga segada!

Kuna meie lugejad on tihti arutlenud küsimust, mida sobiks sõpradele kinkida, siis murrab lõvi sõprade ja sugulaste raamat kindlasti nii mõnegi lapse kingimure! Lisaks kõigele on raamatu tagakaane küljes tasku CD-ga, millelt leiate kaslaste levialakaardid – need on mõeldud lastele, kes ei suuda päevagi ilma arvuti-ta elada. Oi, kuidas arvutihiired saavad nüüd väriseda – nii palju kaslasi ühel plaadil!

Kristina Kruise Tezak

Kulduudlid, labruudlid ja teised

Boxerdoodle võiks eesti keeles olla boksuudel (bokser + puudel)

Kahetsakümnendate keskel läks üks väike tüdruk koos oma vahva musta puudlisegu valgekäpalise noore koeraga koertekoolituse trenni, mis toimus Mustamäe metsas. Mõlemal kooliminejal oli süda sees ootusrikkalt põksumas. Kuid sest lootusrikkast hommikupoolikust jäid alles vaid pisarad ja kibe küsimus: mille poolest siis segaverelised koerad tõukoertest kehvemad on?

Nimelt teatas koertekoolitaja, et nemad koolitavad AINULT tõukoeri!

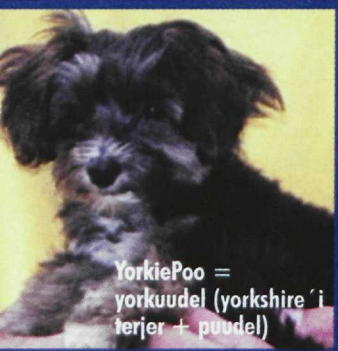
Aga ligi kakskümmend aastat hiljem avastas juba mitte enam nii väike tüdruk, et Ameerikas on segatõugudele pühendatud

mitmeid raamatuid, ajakirju ja on avaldatud koguni segatõugude entsüklopeedia. Ja krantsidel on isegi omanimeline koomiks, mis on naerutanud ka Eesti päevalehtede lugejaid.

Vähe sellest: segatõugudel on isegi oma tõuühingud ja oma meistri-võistlused *agilitys*.

Vaat nii!

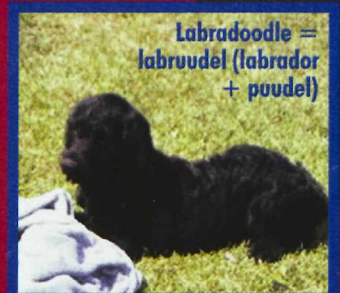
Siin kirjeldatud segaverelised koerad ei ole mitte kahe tõukoera juhusliku kohtumise tagajärg, vaid teadliku aretamise tulemus. Ja neid segaverelisi kutsikaid ei müüda mitte turunurgal paari dollari eest, vaid nende hind on samaväärne tõukoerte omaga, mis ulatub paarisajast kuni tuhande dollarini. Ja saame teada, et Ameerikas on olemas sellised spetsiaalselt aretatud vahvad segatõud, kelle üks vanematest on näiteks ... puudel. Püüame nende ingliskeelseid nimetusi maakeelde umber panna!

YorkiePoo = yorkuudel (yorkshire terjer + puudel)

Goldendoodle = kulduudel (kuldne retriver + puudel)

Labradoodle = labruudel (labrador + puudel)

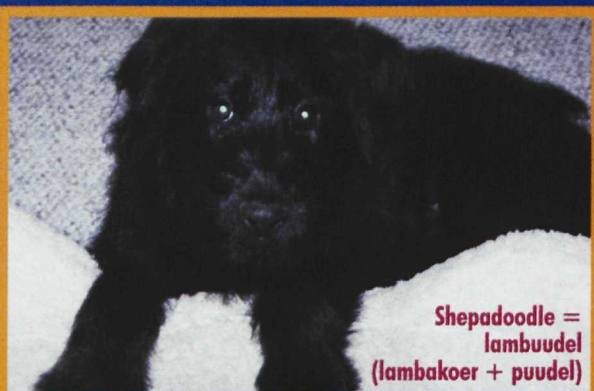
Maltipoo = malpuudel (malta bolonka + puudel)

PekePoo = pekuudel (pekingi paleekoer ja puudel)

Cairnoodle = käärpuudel (cairni terjer + puudel)

Shepadoodle = lambuudel (lambakoer + puudel)

Cavachon = kavašon (cavalier king charles spanjel + friisi bišon)

Eesti hagijad juubeldavad!

Eesti hagijas on ainus Maarjamaal aretatud koeratõug ja seetõttu võiks teda nimetada ka Eesti rahvustõuks.

Kuni 1914.a. kasutati meie maal jahipidamiseks peamiselt nn. vene-poola hagijaid ja inglise rebasehagijaid (foxhound). Nende ristandid kujundasid kohalikke hagijaid. Eesti oludes sobivale jahikoeratõule esitatavatele nõuetele vastasid kõige rohkem kohalike hagijate ristandid beagle'i ja šveitsi hagijatega.

Ametliku kinnituse sai eesti hagijas 27. detsembril 1954 tollaselt NSVL Põllumajandusministeeriumi Looduskaitsealade ja Jahimajanduse Peavalitsuselt – seega võivad meie hagijad jõulude aegu oma 50. juubelit pidada.

Eesti hagijaga peetakse jahti käpalistele: jänes, rebane, nugis, ilves jne. Õigesti õpetatud eesti hagijas sõralisi ei jälita. Hagijate põhilised jahiomadused on pärilikkuse teel kaasa sündinud, kuid dressuuriga on võimalik neid edasi arendada. Meie hagijas on rahulik, energiline, taibukas, **mitte kunagi agressiivne**, seetõttu sobib ta mänguseltsiliseks ka väikelastele. 3-aastane Triin sai eesti hagija kutsikatega palju paremaks sõbraks kui laika- või taksi-poegadega, sest viimased tahavad mängida hammastega ja võivad mänguhoos lapsele haiget teha.

Eesti hagijas on alla keskmist kasv, kolmevärviline.

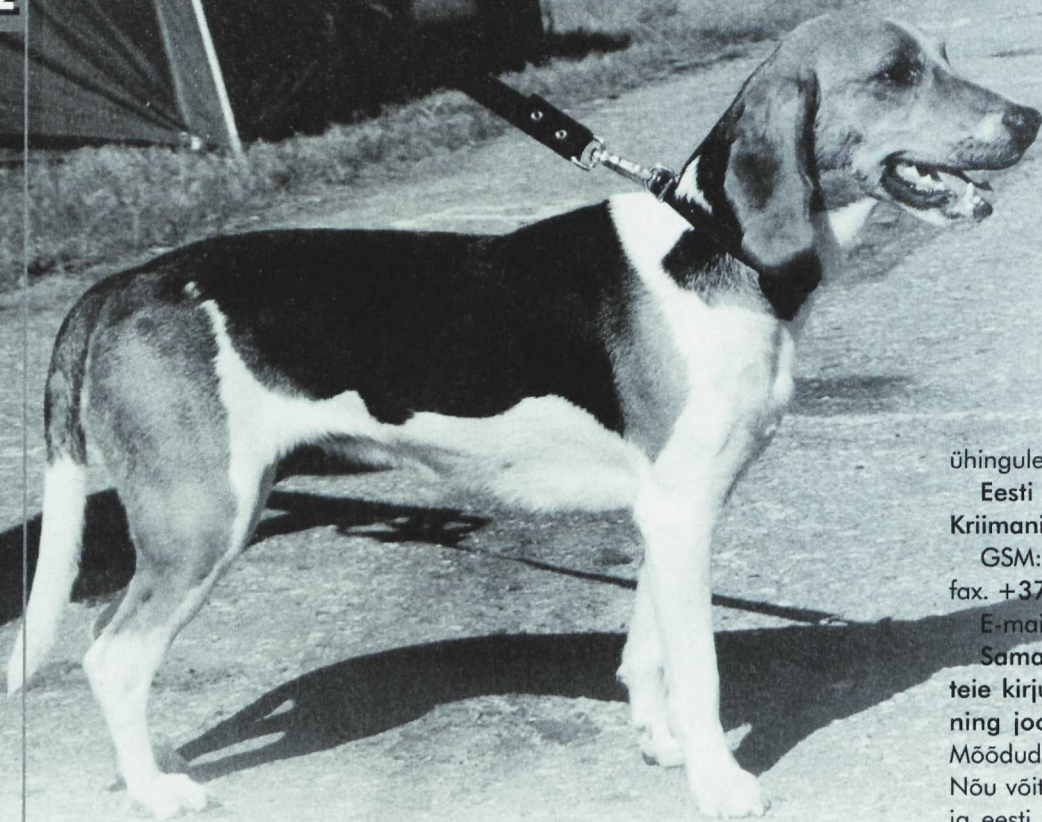
Jahimehed eelistavad eesti hagijat tema meie looduspilti hästi sobivate värvide, ilusa kuju ja ilusa hääle pärast. Hagijaga jahti teeb eriti kauniks koera meloodiline nostalgilise alatooniga hää. Jahimehele on õnnetu näoga jänesetabamisest olulisem see elamus, mille ta saab, kuulates hagija kilkamist. Hagijaga võibki pidada veretut jahti – eesti hagijas on niivõrd aeglase liikumisega koer, et ta ei vigasta jänesetaba ega rebast ja jahimees võib minna metsa ka lihtsalt selleks, et viibida looduses ja kuulata oma hagija kõlavat häält.

Koertenäitusel ei hinnata küll mitte niivõrd koera ilu kui tema välimuse vastavust tõustandardile. Fotol on näha, kuidas Villi Pall näitab näitusel oma hagijat. Koertenäitustel on ka selline võistlusala, kus hinnatakse seda, kuidas laps oskab oma koera näidata kohtunikule. Noorematele lastele "Laps ja koer" ja vanematele "Junior händler". Kennel Jahisarv on valmis laenutama koertenäitusel võistlemiseks oma noort edukat

hagijat Jahisarv Leda Sennit lapsele, kellel ei ole küll tõukoera, aga kes sooviks koeraga tegelda, kellel on olemas eesti rahvarõivad ja kelle vanemad hoolitsevad lapse näitusele saamise eest. Lähemalt saate vaadata kodulehelt <http://koer.ebs.ee>.

Eesti hagijas, keda kasutatakse jahikoerana, elab õues oma aias ja kuudis. Vanem koer tahab küll juba rohkem sooja ja võiks külmal ajal talveõödel olla soojas ruumis. Eesti hagijal on lühike karv, mis ei vaja erilist hooldamist ega aja palju karvu, seetõttu on võimalik hagijat pidada ka korteris. Aga ärge unustage: kasvuaeg kutsikas vajab väga palju liikumist, et tema organism korralikult välja areneks.

Eesti Hagijate Tõuühing on korraldanud kolmel viimasel aastal Jõgeva- maal koertenäituse. Suvisele juubelinäitusele oli registreeritud 28 eesti hagijat 15 kasvatajalt. Kolme hagija fotol on vasakul tänavuse näituse tõu parim ARTI, keskel parim juunior RIKI ja paremal ainuke veterankoer SÄKI.

Tõuühingu andmetel oli 2004. a 1. jaanuari seisuga 358 eesti hagijat, kes võiksid anda järglasi, aga 2003 sündis ainult 57 kutsikat. (Fotol on näha, et kutsikad sünnivad must-valged).

Eesti hagijas, keda kasutatakse jahikoerana, elab õues oma aias ja kuu- dis. Vanem koer tahab küll juba rohkem sooja ja võiks külmadel talveöödel olla soojas ruumis. Eesti hagijal on lühike karv, mis ei vaja erilist hooldamist ega aja palju karvu, seetõttu on võimalik hagijat pidada ka korteris. Aga ärge unustage: kasvuaas kutsikas vajab väga palju liikumist, et tema organism korralikult välja areneks.

Eesti hagijas on hävimisohus, sest väikese populatsiooni tõttu on peaaegu kõik viimastel aastatel sündinud kutsikad omavahel sugulased. Hästi on tuntud koerad, kes käivad näitustel, aga mõnede – võib-olla väga tragide jahikoerte – kohta puudub meie ühingu info täielikult.

Tõuühing ootab, lapsed, teie abi, et üles leida kõik eesti hagijad. Hagijaid on nii vähe, et iga isend peaks olema teada. Tõukoerte sünditunnistusel on lisaks sünniajale ja vanematele kirjas ka kõik vanavanemad ja nendegi vanemad koos registrinumbriga. Kui teie läheduses elab mõni eesti hagijas, siis püüdke välja uurida, mis on tema number ja nimi tõutunnistusel ning teatage tema asukoht ja omanik Tõu-

ühingule järgmisel aadressil:

Eesti Hagijate Tõuühing, 62102
Kriimani küla, Roiu side, Tartumaa
GSM: 5 041924, 55 81 340, Tel./
fax. +372 7 405 167 (öhtul)

E-mail: esthound@hotmail.ee

Samadel aadressidel ootame ka teie kirjutisi eesti hagijatest, fotosid ning joonistusi ja muid kunstitöid. Mõõdud ja tehnikad teie vabal valikul. Nõu võite küsida oma kunstiõpetajalt ja eesti keele õpetajalt. Võistlustulemustest teeme kokkuvõtte 27. detsembril – eesti hagija sünnipäeval.

Parimad tööd avaldatakse ajakirjas "Hea Laps" ja ehk mu- jalgi.

Eesti hagija säilitamine ei ole ainult jahimeeste eralõbu, vaid kõigi meie rahvusliku uhkuse küsimus!

Tekst ja fotod:
Ene-Helve
Kallavus

Enya

Eithne Ní Bhraonáin – tuntud kui Enya – sündis 17. mail 1961 ja veetis lapsepõlve Gweedore'is Loode-Iirimaa. Lisaks Enyale, kes oli keskmine, oli peres veel neli tüdrukut ja neli poissi. Kogu perekond võitis palju võistlusi ja oli kuulus iiri rahvamuusika vallas.

Kooliajal õppis Enya klaverit ja klassikalist muusikat. Kolm last tema perekonnast – Máire Ní Bhraonáin (Mary Brennan), Ciarán Ó Braonáin (Kieran Brennan) ja Pól Ó Braonáin (Paul Brennan) – moodustasid koos oma onudega rahvamuusika-ansambli Clannad. 1980 sai mäenedžer Fachtna O'Kelly ettepanekul Enyast selle ansambli liige. Ta võttis osa albumite Crann Ull ja Fuaim salvestamisest. Lisaks laulmisele mängis ta seal klaverit ja hiljem ka süntesaatorit. Ta esines Clannadiga palju kordi, kuid lahkus segastel asjaoludel 1982.a.

Fachtna O'Kelly soovitas Enyal pärast Clannadist lahkumist pühenduda filmimuusika kirjutamisele. 1984 jõudis Enya oma esimese tähtsa saavutuseni: korterikaaslane

saatis ta kasseti filmiprodutsent David Puttnamile ja too tellis muusikult kuuekümnendate stiilis romantilist muusikat mängufilmile "Konnkuningapoeg".

Järgmine tellimustöö oli muusika BBC dokumentaalfilmile "Keldid". Muusika meeldis nii väga, et otsustati valik paladest eraldi plaadina välja anda, pealkirjastades selle lihtsalt Enya. Sellel plaadil

Fänniaadress:

C/O Reprise Records 3300
Warner Blvd. Burbank,
CA 91505 USA C/O
Warner Music (UK)
The Warner Building,
28 Kensington Church St. London
W8 4EP England, UK

Kodulehekülg:
<http://www.enya.com>
<http://www.enya.org>

mängis ta peaaegu kõiki pille ise. Plaat jõudis liri edetabeli tippu, millest algas Enya äri-line edu. Ta tegi koostööd lauljatar Sinéad O'Connoriga.

Koostöös rahvusvahelise plaadifirmaga WEA tehtud albumit Watermark müüdi 10 miljonit eksemplari. Ka Shepherd Moons oli ülemaailmselt edukas: selle läbimüük oli peaaegu 11 miljonit eksemplari.

Enya tegi uue versiooni albumist The Celts ja avaldas 1995 järjekordse hiti The Memory of Trees. Enyat esitati neli korda Grammy kandidaadiks ja ta võitis selle au-

hinna kahel korral: 1992 (Shepherd Moons) ja 1997 (The Memory of Trees). 1997 andis Enya välja albumi Paint The Sky With Stars, mis sisaldas valiku ta parimatest lauludest ja kaks uut laulu: "Paint The Sky With Stars" ja "Only If...". Sellel aastal tuli välja A Box Of Dreams; karp sisaldas kolme CD-d ja illustreeritud raamatut. CD-d kandsid pealkirju "Ookeanid", "Pilved" ja "Tähed".

Pärast viit aastat mitmetes projektides osalemist ilmus Enyalt album A Day Without Rain.

USA terrorirünnaku järel kasutati Enya lugu "Only Time" uudiste taustamuusikana, mis tegi lauljatori veel kuulsamaks. Tema muusikat kasutati paljudes filmides. 2001 tegi ta kaks uut laulu "Sõrmuste isandale". 2002 sai Enya Kuldgloobuse ja Oscari "May it be" eest. Veel sai ta Grammy "A Day Without Rain"i eest. Ta võitis kolm ülemaailmset auhinda, olles kõige paremini müünud naisartist, kõige paremini müünud iiri artist ja kõige paremini müünud New Age'i artist. Samuti võitis ta 2003 auhinna parima pop-rock singli "Only Time" eest.

Andmeid kogus Kaarin Kivirähk Tallinnast

NIMI: Eithne Ní Bhraonáin

ARTISTINIMI: Enya

PIKKUS: 157 cm

RAHVUS: iirlane

SÜNNIPÄEV/-KOHT: 17. mai

1961, Gaith Dobhair, Iirimaa

AMET: näitleja, muusik

EMA: Baba Brennan

ISA: Leo Brennan

Küpseta piparkook ja võida vingeid auhindu!

PARIMATELE
KOOLIDELE
KÖÖGIKOMBAINID

15 CD-mängijat

15 DVD-mängijat

Euroopa suurim postimüügifirma Quelle kuulutab välja
1.-6. klassi ja 7.-12. klassi õpilastele üleriigilise

PIPARKOOKIDE KÜPSETAMISE VÕISTLUSE

Iga vanusegrupi kolm parimat
võistkonda saavad auhinnaks
CD-mängijad (noorem vanusegrupp) või
DVD-mängijad (vanem vanusegrupp).

Lisaks premeerib Quelle tublimaid
koole multifunktsionaalsete
köögikombainidega. Kõikide
osalejate vahel loositakse välja
Quelle eriauhinnad.

Quelle piparkoogivõistluse reeglid:

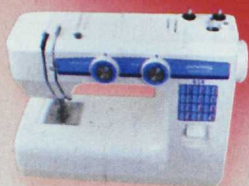
- Ühes võistkonnas võib olla 3-5 õpilast.
- Eelvoorus hinnatakse piparkookide välimust, pakendit ning ideed.
- Tallinnas toimuval finaalvõistlusel hinnatakse piparkookide sarnasust eelvooru tööle, võistkonna koostöökust ning piparkookide valmistamise protsessi, maitseomadusi ja loomingulisust.
- Iga piparkoogikomplekti juurde tuleb kirjutada küpsetajate nimed, klass ja kool. Eriauhinnade loosimisel osalemiseks peab lisama ka meeskonna-liikmete kodused aadressid.
- Piparkoogid tuleb saata hiljemalt 30. oktoobriks 2004 Quelle Eesti aadressile Mustamäe tee 18, 10617 Tallinn.
- Piparkoogivõistlusele laekunud küpsetised ja pakendid ei kuulu tagastamisele.

Lisainformatsiooni piparkoogivõistluse kohta
saab Quelle telefonil 673 7899 või e-posti
aadressilt info@quelle.ee

Kevadel kinkis Quelle
joonistusvõistluse
võitnud klassile 25 jalgratast

Aasta tagasi sai Haanja-
Ruumäe põhikool Quellelt
10 õmblusmasinat

QUELLE.

BIONICLE®

METRU NUI

VÕIDA
Laosi läheb 4 Turaga
Dume komplekti

8621
Turaga Dume

8622
Nidhiki

8623
Krekka

Metru Nui'le langeb pimedus...

Legendide linnas on kätte jõudmas otsustav tund.
Metru Nui on lõksus jõuliste Nidhiki ja Krekka
ning süngete saladustega Turaga Dume'i käes.

Turaga Dume'il on

Sünged saladused Head ideed Toores jõud

Nimi: _____

Address: _____

Vastus saada hiljemalt 5.novembriks Hea Lapse aadressil

Dragons

Iron Raiders™

PE^B₂ 1378 2004, 10

RAIDERS
KEEP

Jäseklus jätkub!
Otsi
uudistooteid!

Avasta Draakonite Võim!

**MEGA
BLOKS**

RAIDERS
AMBUSH

